Nr. 80 Poniedziałek, 9 Kwietnia 1883. **Rok 73.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjatkiem swiąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 2 kwietnia b. r. nadać najłaskawiej oficyałowi sądu obwodowego w Nowym Sączu Leopoldowi Peterlikowi, z powodu przeniesienia go w stan stałego spoczynku, w uznaniu jego wieloletniej, wiernej i pochwałą odszczególnionej służby, złoty krzyż zasługi.

Dnia 19 marca 1883 roku wydana i rozesłana została z ekonomatu c. k. Namiestnictwa we Lwowie część IX dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych.

Część ta zawiera:

Nr. 25. Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 26 lutego b. r. l. 74.010 ex 1882 w sprawie przeniesienia stacyi szupasowej z Nowego miasta do Dobromila

Nr. 26. Obwieszczenie c. k. krajowej dyrekcyi skarbu z dnia 20 lutego b. r. l. 9.975, o terminach spłaty 5% podatku od budynków z tytułu nowej budowli całkiem lub częściowo uwolnionych od podatku domowo-czynszowego.

Nr. 27. Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 24 lutego 1883 roku l. 2.061, ustanawiające dla miasta Brodów termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

Nr. 28. Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 24 lutego 1883 roku l. 2.062, ustanawiające dla miasta Brzeżan termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

Nr. 29. Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 24 lutego b. r. l. 2.063, ustanawiające dla miasta Dobromila termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

Nr. 30. Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 25 lutego 1883 r. l. 2.064, ustanawiające dla miasta Kołomyi termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

Nr. 31. Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 25 lutego b. r. l. 2.065, ustanawiające dla miasta Monasterzysk termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

Nr. 32. Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 25 lutego 1883 r. l. 2.066, ustanawiające dla miasta Rohatyna termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

Nr. 33. Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 26 lutego 1883 r. l. 2.067, ustanawiające dla miasta Sądowej Wiszni termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

Nr. 34. Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 26 lutego 1883 r. l. 2.068, ustanawiające dla miasta Sanoka termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

Nr. 35. Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 26 lutego 1883 r. l. 2.069, ustanawiające dla miasta Złoczowa termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 9 kwietnia.

W trzech państwach, we Włoszech, w Niemczech i we Francyi równocześnie częściowa reforma stosunków społecznych zajęła tak wybitne miejsce w programie akcyi rządowej, że stan obecny nazywać już zaczęto okresem socyalizmu państwowego. We Włoszech reformę stosunków społecznych głównie podniósł minister-prezydent Depretis, w swoim programie wyborczym oświadczając się za inicyatywą państwa w poprawieniu ujemnych stron organizacyi, które grożą zachwianiem podstawy produkcyi i społecznego pokoju. Widomych kształtów nie przybrał jeszcze ten program, ale nastąpi to zapewne niezadługo. W Niemczech ks. Bismarck reformą ustawy przemysłowej i projektu o zabezpieczeniu robotników-inwalidów zrobił już ważny krok na drodze t. z. socyalizmu państwowego. Jest to początek rozważnie przygotowany i wszechstronnie omówiony, bo jeżeli kto, to książę Bismarck, autor ustaw wyjątkowych przeciw socyalistom i ich nieubłagany prześladowca, pewnie nie łudzi się co do niebezpieczeństwa, jakie sprowadziłoby w tej mierze rozbudzenie wygórowanych oczekiwań i uroszczeń. Dzieło podjęte zostało nietylko rozważnie, lecz także z właściwą niemieckiemu charakterowi systematycznością. Wprost przeciwnie przedstawia się to, co rząd francuski uczynił dotąd na tem samem polu. W Paryżu nie wzięto się do rzeczy systematycznie, z pewnym planem i świadomością granicy, do której dotrzeć można, lecz dorywczo, pospiesznie, i co najgorsza, pod naciskiem malkontentów urządzających demonstracye uliczne. Rezultatem tej dorywczej akcyi są projekty o budowie tanich domów mieszkalnych dla klasy robotniczej i o wsparciu państwowem dla niektórych gałęzi przemysłu. Są to środki palliatywne, pomysły podyktowane pobieżnym poglądem na groźne objawy rozstroju i obliczone na efekt natychmiastowy. Kiedy w Niemczech socyalne projekty mają charakter ostrożnej i na przyszłość obliczonej prezerwatywy, to we Francyi cechą projektów tej samej kategoryi jest niejako ustępstwo konieczne, wymuszone.

Właśnie Francya znajduje się w takim stanie, że ustępowanie pod naciskiem bez ostrożnie ułożonego planu i systematycznie zakrojonej reformy może tylko powiększać niebezpieczeństwo, zachęcając skrajne żywioły do dalszych prób pressyi i terroryzmu. Leży to już jednak w dzisiejszym systemie rządu francuskiego, że akcya jego ma się ograniczać tylko do chwilowego usuwania powodów niezadowolenia. Że takie skwapliwe a niesystematyczne naginanie się do żądań skrajnego stronnictwa wiedzie z jednej przymusowej sytuacyi w drugą, to już się teraz pokazuje na głośnej sprawie manewrów kawaleryi pod dowództwem generała Gallifeta. Zdawałoby się, że nie ma związku żadnego między pomysłami rządu w sprawie reformy stosunków społecznych a dyspozycyami wojskowemi, a jednak związek jest niestety niezawodny. Generał Thibaudin, jako republikański minister wojny złożył dowody wielkiej słabości, wysuwając i cofając znowu osobę generała Gallifeta, na którego skrajne stronnictwo zlewa cały gniew swój i całą żądzę zemsty za krwawe stłumienie komuny. Zamiast wyjąć armię i jej sprawy z pod wszelkiego wpływu polityki stronnictw, generał Thibaudin zaczął sam kokietować z radykałami i wprowadził nawet gabinet cały w fałszywe położenie. Gabinet, który zdradził trwogę swojemi projektami o robotnikach, jeszcze gorzej zamanifestował obawę wobec armii. Ostatecznie bowiem nie postąpił sobie tak, jakby postąpić wypadało, gdyby sprawy armii były zupełnie wolne od wpływów ubocznych, a radykały mogą się chełpić, że dali i tutaj uczuć rządowi swoją terrorystyczną powagę. Thibaudin, obejmując tekę wojny, wystąpił w Izbie tak ostro, nawet szorstko wobec książąt orleańskich, w ogóle wobec pretendentów, że zdawało się,

---

5)

POBYT W ŻEGIESTOWIE

V.

(Ciąg dalszy.)

Korespondencya między panią Zofią a Juliuszem trwała od dawnych lat, prawdopodobnie od chwili, w której się Juliusz pisać nauczył. Po raz pierwszy list starej przyjaciółki odłożył na bok z widocznem nieukontentowaniem, i po raz pierwszy także nie odpisał!

Ale za to używał bez najmniejszego skrupułu towarzystwa panny Heleny. Spędzano razem dnie całe, a często i wieczory. Zwiedzano Żegiestów cały *da capo*, a tak Helena jak Juliusz dziwili się, jakim sposobem nie dostrzegli pierwej prawdziwie czarujących widoków, na których tej uroczej miejscowości nie zbywa.

Położenie znajdowali ślicznem, zachwycali się nad niebiesko-srebrzystemi falami Popradu, nad olbrzymiemi skałami, po których wiją się dziko rózne leśne rośliny, nad dziewiczością natury, wpośród której ręka ludzka wprowadziła cywilizacyę pod postacią dymiącego, świszczącego pociągu. A ta kolej! Istna dekoracya opery! Bieży oparta z jednej strony o lasy i skały, z drugiej przegląda się w wstędze pieniących wód Popradu!

Jeszcze trochę — a byliby wpadli w naiwny zachwyt dr. Izydora. Poprzestali jednak na oświadczeniu, że nudzić się w Żegiestowie niepodobna.

Domyślna pani Zofia byłaby dostrzegła nieznacznej a przecież tak znaczącej zmiany, która od dwóch tygodni zaszła w usposobieniu dzieci jej serca. Baronowa z wrodzonym sobie spokojem patrzyła na to budzące się uczucie i zwierzała się robótce — bo nikomu innemu zwierzyć się nie miała — że właściwie nic w tem nie widzi złego, byleby się dobrze skończyło, a tego końca obie z robótką cierpliwie czekały.

Juliusz, co łatwo zresztą zrozumieć, był częstym, prawie stałym gościem w domku pod wodospadem.

Jego sympatya, a raczej nie sympatya, bo ta jeżeli kiedykolwiek zamienia się w miłość, to odbywa się to bardzo wolnym procesem, i stopniowo dochodzi do szczytu uczuć — ale rodzaj ciekawości, którą po francusku nazwalibyśmy *intêret*, a którą w nim obudziła Helena, nadzwyczaj szybko, jak to się często zdarza, zamieniła się w głęboką miłość, troszkę niespokojną, gorączkową, jaką zwykle bywa pierwsze prawdziwe uczucie.

Pewnego wieczoru chciał Juliusz zbadać własne serce i zastał je tak pełne panny Heleny, że oprócz niej już w niem nic nie znalazł. To wszechwładne opanowanie, którego dotąd nie uznawał i z którego nie zdawał sobie sprawy, zawstydziło go troszkę, ale niebawem zgodził się z losem z łatwością człowieka, którego rezygnacya nie wiele kosztuje. Wesoło pożegnał dawne, a tak nie dawne jeszcze teorye, idee, zasady, i szedł tą kwiecistą drogą, która się miłością zowie. a którą tak trafnie, nie pomnę już kto, porównał do „ruchomych piasków“.

Trudniej przyszło Helenie rozwikłać i rozpoznać uczucie młodego, niedoświadczonego serca. Ale wkrótce i ona spostrzegła, że obecność codziennego gościa od jakiegoś czasu dziwnie ją mięszała, a nieobecność niesłychaną czyniła próżnię do koła.

— Co to ma znaczyć? zapytała siebie. A zamiast odpowiedzi zdawało jej się, że widzi przed oczyma twarz Juliusza. że oczy jego dziwnie na nią patrzą, a jakiś głos tajemniczy szepnął: Ty go kochasz.... Tak, kocham — powtórzyła z uśmiechem Helena, bo ta miłość jej nie przestraszała. Czyż kiedykolwiek w życiu ma się więcej wiary i odwagi niż wtedy, gdy miłość do serca zaszła? I nie wiedziała nawet o tem, że uleciała dawna obojętność, dawna swoboda wobec Juliusza w oddalone sfery. Jakby ją nagle miłość była uświęciła, stanęła przed nim jak bezbronne dziecko. On zaś postawił ją na tak wysokim piedestalu, że nie mógł dobrać słów, któremiby uczucia serca swego odmalował. tym oczom, tak głębokim a tak jasnym i czystym, jak spokojne morze.

Tysiąc razy już miał na ustach przygotowaną mowę, a raczej oświadczyny, które wszystkie pozostały arcydziełami w swoim rodzaju — niestety niewydanemi, bo ile razy spojrzał na nią, słowa zamierały na ustach.

Ten sceptyk poznał wówczas, że łatwo negować miłość, gdy się jej w sercu nie ma.

Czas mijał. Zbliżał się dzień wyjazdu baronowej i Heleny, a nasza zakochana para żyła ciągle w niebieskich obłoczkach, niepomna przyszłości i przeszłości, bo teraźniejszość była snem złotym, z którego zbudzić ich zamierzała pani Anna. Praktyczna, nie bardzo poetyczna, a przecież delikatna jak robiony przez nią haft na batyście, osóbka ta, zniecierpliwiona nieco długim prologiem uczuć młodych ludzi, pewnego wieczora, kiedy we troje siedzieli w ogrodzie, oświadczyła, że odebrała listy z domu, które jej pobyt w Żegiestowie o parę dni skrócą.

— Wyjedziemy pojutrze. Cóż ty na to Helenko?

— Ja? Nic nie mam przeciwko temu. Ale duże oczy smętnie spojrzały na Juliusza, jakby powiedzieć chciały: — Szkoda przeszłości. już nigdy nie powróci!

Juliusz zamyślił się głęboko, wiedział że nim opuszczą Żegiestów, z Heleną pomówić musi, ale rozpaczą ogarniała go ta myśl, bo od dwóch tygodni miał codzień szczery zamiar mówienia, a dotąd nie doszedł jeszcze do tego Bił się z myślami, gdy w tem baronowa podała mu rękę życząc dobrej nocy. Przyszło mu do głowy zatrzymać tę rękę i prosić o przedłużenie pobytu jeszcze o dni parę. Zdawało mu się, że to ułatwiłoby wszystko. Ale p. Anna szybko swą rękę wysunęła i znikła niebawem w drzwiach domku.

Z kolei Helena podała mu rękę. Długo zatrzymał w swej dłoni drobną, różową rączkę, długo patrzył na tę uśmiechniętą twarzyczkę a tak poważne oczy, i cichym, wzruszonym rzekł głosem:

— Heleno, kocham cię....

— Helenko, chodź już — zawołała pani Anna otwierając okno.

— Jutro o szóstej, koło strumyka — szepnęło dziewczę.

— Jesteś dziwnie nierozważną Heleno. Jak można zostawać z nim samą — gderała pani Anna. którą milczenie Juliusza gniewało. Nienawidziła rzeczy pozostających w zawieszeniu, a może się trochę bała, aby ten letni romansik nie rozwinął się z czasem jak listki róży ognistej, i dlatego pragnęła pospiechu.

Gdy Helena nareszcie znalazła się sama w pokoju, otworzyła okno, usiadła na niem, i w cichą, letnią noc spojrzała.

— Ach, co za noc, co za noc, jakież cudne niebo!..

Ta noc, to niebo były raczej w jej sercu...

Nie była w stanie czuć i patrzeć dalej niż jej miłość sięgała, innych słów słyszeć jak te, które dotąd nieznaną melodyą brzmiały w jej uszach:

— Heleno, kocham cię!

Juliusz literalnie odżył po wypowiedzeniu tych trzech słów. Nareszcie! Życie no-

iż pewny jest uległości armii dla republiki. Sprawa manewrów świadczy przeciwnie, że już i na armię nie liczą zupełnie sfery rządowe. Byłoby to zbyt wczesną i zbyt srogą karą za błąd popełniony z okazyi manifestu ks. Napoleona, za bezwzględne postępowanie z książętami orleańskimi jako ofiarami represyjnej polityki.

Rada państwa.

(CCXCI posiedzenie Izby poselskiej).

† **Wiedeń,** 7 kwietnia. *(Kor. Gaz. Lwow.)* Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godź. 11 min. 15 i odbiera przyrzeczenie poselskie od nowo wybranego posła Bilińskiego.

Od rządu wniesiono projekt umowy między rządem a karyntyjską reprezentacyą krajową o uregulowaniu stosunku państwa do funduszu indemnizacyjnego.

Minister oświecenia bar. Conrad odpowiada na interpelacyę pos. Haasego, który zapytywał, czy prawdą jest, że rząd nie chce umieścić protestanckiego fakultetu teologicznego w nowym gmachu uniwersyteckim. Z odpowiedzi wynika, że rząd przeciwnie myśli o pomieszczeniu tego wydziału w nowym gmachu, ale zamiar ten napotyka na trudności, gdyż fakultet rzeczony nie jest cząstką uniwersytetu, z którego to powodu sama legalna reprezentacya uniwersytetu sprzeciwia się zamiarowi rządu. Rząd kazał trzymać pomieszczenie dla fakultetu protestanckiego w nowym gmachu w pogotowiu, a tymczasem przedłużyć dotychczasowy kontrakt najmu. Zresztą sprawa nie nagli, bo nowy gmach i tak jeszcze w tym roku nie będzie cały oddany do użytku.

Izba przystępuje do porządku dziennego.

Uchwalony już przez Izbę wyższą traktat z Włochami o wzajemne nadanie ubogim poddanym praw ubóstwa w procesach w pierwszem czytaniu przekazano komisyi prawniczej.

Pos. Hevera motywuje w pierwszem czytaniu wniosek swój, wzywający rząd do wniesienia ustawy o zapobieżeniu włóczęgostwu i przemawia za założeniem domów poprawy i roboty przymusowej.

Pos. Fürnkranz popiera wniosek i żąda pomnożenia żandarmeryi, ubolewając, że państwo nie spełniło obowiązku swego co do założenia domów poprawy, lecz chce zwalić ciężar ten na kraje. Mowca zwraca szczególniej uwagę na potrzebę energiczniejszego powstrzymywania najazdów cygańskich z Węgier.

Pos. Harrach przemawia za zakupieniem kolonij dla osiedlenia włóczęgów. Kolonie nie kosztowałyby więcej niż domy poprawy. Mowca zaleca komisyi, która wniosek Hevery rozpatrywać będzie, aby zastanowiła się nad tym pomysłem.

Wniosek Hevery przekazano komisyi karno-prawniczej.

Bez dyskusyi uchwalono w drugiem i trzeciem czytaniu ustawę o zwolnienie do czasu okrętów nowych, zbudowanych na dokach austryackich, od podatków zarobkowego i dochodowego.

Następują obrady nad petycyami.

Co do petycyi pewnej z Górnej Austryi o wydanie ustawy o rybołowstwie pos. Sławiński imieniem komisyi petycyjnej wnosi przejść nad nią do porządku dziennego, bo sprawa należy do kompetencyi sejmów.

Pos. Kopp wnosi, aby przekazano petycyę tę komisyi wybranej do rządowego projektu ustawy rybołowczej.

Wniosek Koppa przyjęto (prawica bowiem dla nieobecności wielu posłów, szczególniej także Polaków, jest w mniejszości, o czem wspomnieć tu musimy dla zrozumienia sprawozdania z dalszego ciągu posiedzenia.)

Co do petycyi salcburskiej Izby handlowej o odrzucenie rezolucyi komisyi budżetowej w sprawie ograniczenia służby pocztowej w niedzielę i święta poseł Sławiński imieniem komisyi wnosi uznać ją za załatwioną w myśl uchwały Izby z dnia 7 marca r. z., t. j. w duchu nieuwzględnienia petycyi.

P. Keil wnosi przekazać petycyę ministerstwu handlu.

W imiennem głosowaniu wniosek Keila przyjęto 102 głosami przeciw 87 głosom.

Prezes oświadcza, że zamknie posiedzenie, aby komisyom dać czas do obrad. *(Głośne protesty* z lewicy).

P. Herbst stawia formalny wniosek, aby posiedzenie trwało dalej. *(Rzęsiste okłaski* z lewicy.)

Postanowiono 101 głosami przeciw 87 głosom, że posiedzenie ma trwać dalej.

Mają nastąpić obrady nad pewną petycyą o święceniu niedzieli; ponieważ jednak sprawozdawca Tonkli jest nieobecny, a dep. Sławiński, wezwany do zastąpienia go, odmawia, przeto petycyę tę usunięto z porządku dziennego.

Co do petycyi miasta Chrudimia w Czechach o utworzenie tam Izby handlowej p. Kviczala imieniem komisyi wnosi przekazać ją rządowi do dokładnego zbadania.

W głosowaniu wniosek ten odrzucono. *(Głosy z lewicy: Zliczyć głosy! Podać stosunek głosów.)*

Prezes: Ależ wniosek komisyi odrzucony, czegoż panowie jeszcze chcecie?

Co do petycyj z Czech o inne rozgraniczenie okręgów Izb handlowych, pos. Kwiczała imieniem komisyi wnosi przekazać ją rządowi do dokładnego zbadania.

Pos. Hallwich wnosi przejście do porządku dziennego.

Po niejakiej dyskusyi w imiennem na wniosek Herbsta głosowaniu przyjęto wniosek Hallwicha 106 głosami przeciw 88 głosom.

Pos. Lienbacher wnosi interpelacyę do rządu w sprawie pobierania taksy wojskowej.

Prezes zamyka posiedzenie i ustanawia porządek dzienny posiedzenia przyszłego: 1) drugie czytanie ustawy o konwersyi obligacyj kolejowych; 2) drugie czytanie noweli szkolnej.

Pos. Herbst wnosi, aby jako punkt 2gi stanęło na porządku dziennym drugie czytanie ustawy o czesko-morawskiej kolei transwersalnej. *(Rzęsiste oklaski z lewicy.)*

Wniosek Herbsta przyjęto.

Prezes układa przeto porządek dzienny, jak następuje: 1) konwersya obligacyj kolejowych; 2) kolej czesko-morawska; 3) nowela szkolna. *(Protesty z lewicy.)*

Pos. Menger wywodzi, że postawienie noweli szkolnej na porządku dziennym nie zgadza się z uchwałą właśnie powziętą. Wnosi, aby nowela nie stanęła na porządku dziennym.

Prezes dowodzi, że pos. Herbst nie żądał wcale, aby nowela nie stanęła na porządku dziennym, bo chodziło mu tylko o to, aby jako punkt 2gi stanęła kolej czesko-morawska. Ponieważ jednak Menger stawił wniosek, aby nowela nie stanęła na porządku dziennym, więc poddaje go pod głosowanie.

Wniosek Mengera przyjęto.

Koniec posiedzenia o godzinie 3 minut 15. Następne we wtorek.

Izba wyższa zbierze się jutro głównie dla załatwienia sprawozdania komisyi budżetowej o preliminarzu państwowym i ustawie finansowej na r. 1883. Sprawozdanie to wypracowane przez ks. Czartoryskiego, zawiera w głównej części zestawienie sum przeznaczonych na potrzeby pojedynczych ministerstw. Na bliższą uwagę zasługuje poniższy ustęp sprawozdania: „Jeśli z jednej strony ciągłe podnoszenie się dochodów państwa skutkiem zaprowadzenia nowej taryfy celnej i umiejętnego wyzyskania monopolu tytoniowego, a dalej dochody z poczt i telegrafów powitać należy jako objaw ze wszechmiar pocieszający, to z drugiej strony nie da się zaprzeczyć, że wydatki państwowe pozostały niestety mniej więcej takie same, jak w roku zeszłym. Wprawdzie pocieszającym jest objawem, że rząd w roku bieżącym w mniejszym stopniu potrzebuje się uciekać do kredytu niż w latach poprzednich, i że zapasy kasowe skutkiem znaczniejszych wpływów z ceł, stałych podatków i niestałych dochodów w r 1882 są większe niż dawniej, faktem jest jednakże, iż pozostaje do pokrycia, nie biorąc już w rachubę później wniesionych znacznych kredytów dodatkowych, suma 9,500.000 zł. Fakt ten jest upomnieniem, aby zebrać wszystkie siły w celu osiągnięcia w jak najkrótszym czasie równowagi budżetowej. Komisya nie czuje się powołaną do roztrząsania, czy cel ten da się osiągnąć bez poczynienia w wydatkach państwa radykalnych oszczędności“.

Komisyi kolejowej Izby panów zostało już przedłożone sprawozdanie o projekcie rządowym w sprawie zapewnienia pewnych ulg przy budowie kolei lokalnej Czerniowce-Nowosielica. Sprawozdanie kończy się wnioskiem, aby Izba dała swoje przyzwolenie uchwalonemu przez Izbę poselską projektowi ustawy.

Jak wiadomo z sobotniej depeszy komisya ekonomiczna Izby panów ukończyła już obrady nad ustawą komasacyjną. Komisya nie uznała za stosowne przychylić się do zmian poczynionych w pomienionej ustawie przez Izbę poselską i postanowiła utrzymać w mocy pierwotne uchwały. Gdyby Izba panów przyjęła wnioski komisyi, przedmiot ten musiałby być odesłany napowrót do Izby deputowanych.

Izba poselska, jak zapisuje *Prager Abendblatt*, ma przed sobą bardzo obfity materyał, który przed feryami letniemi tylko w części będzie mogła załatwić. Oprócz noweli szkolnej czekają załatwienia: czesko-morawska kolej tranwersalna, przedłożenia o inspektorach przemysłowych, projekta podatkowe, ustawa akcyjna, ustawa o obronie krajowej, projekt o ewidencyi katastru gruntowego i zmiana ustawy hipotecznej. Zdaniem *Presse* mała tylko część tego obfitego materyału zostanie wyczerpana w obecnym okresie parlamentarnym, co najwięcej należy liczyć na załatwienie noweli szkolnej, czesko-morawskiej kolei transwersalnej, ustawy o obronie krajowej i projektu o katastrze.

W kołach prawicy obliczono, że większość, jaką będzie rozporządzała prawica przy głosowaniu nad nowela szkolną, wyniesie 6 do 7 głosów. Młodoczescy deputowani zapowiedzieli, że wstrzymają się od głosowania. Ze strony polskiej zabierze głos wśród obrad nad nowelą dep. ks. Chełmecki i złoży oświadczenie zgodne z wywodami ks. Sapiehy w Izbie wyższej. Klub czeski zamianował swoim mowcą dep. Kwiczałę

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Koronacya w Moskwie.)

Według dotychczasowych dyspozycyj na koronacyę cara przybędą następujący książęta: Jeden z arcyksiążąt Domu Austryackiego, najprawdopodobniej Najd Arcyksiąże Karol Ludwik, królewicz szwedzki Oskar Gustaw i książę Wermelandu, książę duński Waldemar i książę Wilhelm Holsztyński, brat króla duńskiego, książę Edynburgski, książę Montpensier, ks Herman Sasko-Weimarski, szwagier króla wirtemberskiego, ks. Arnolf bawarski, król grecki wraz z królową, ks. Henryk, brat w. księcia heskiego i ks. Aleksander heski, ks. Wilhelm badeński, książę perski Iz-ed-dasule Abdussamet, brat szacha, ks. Aleksander bułgarski wraz z deputacyą złożoną z 12 osób; książę czarnogórski Mikołaj. Stolica św. wysyła do Moskwy arcybiskupa Wincentego Vanutellego, brata nuncyusza wiedeńskiego. Wedle praktykowanego już wielokrotnie zwyczaju, poseł papieski nie weźmie udziału w religijnym akcie koronacyjnym w Kremlu, lecz przybędzie dopiero nazajutrz po koronacyi, aby na uroczystej urzędowej recepcyi złożyć życzenia Ojca św. Ze wszystkich prowincyj i miast większych całego imperyum wysłane zostaną do Moskwy osobne deputacye. Z Warszawy, jak donoszą, udadzą się wezwani przez generała gubernatora Albedyńskiego jako przedstawiciele Królestwa Polskiego następujący obywatele: Tomasz hr. Zamoyski, August hr. Potocki, margrabia Wielopolski, T. Dembowski, hr. Starzyński. hr. Uruski, Gawroński i Aleksander Ostrowski. W dniu koronacyi żołnierze niższych stopni wojsk, które mają być skoncentrowane w Moskwie w liczbie 55 tysięcy, otrzymają na pamiątkę po rublu srebrnym, umyślnie na ten cel odbitym. Na iluminacyę gmachów rządowych i koszar rząd wyasygnował 100.000 rubli. Jak zapewniają, wysłano z Petersburga do Paryża jednego z wyższych urzędników policyi dla zaangażowania pewnej liczby wprawnych detektywów, którzyby pełnili służbę w czasie uroczystości koronacyjnych. Urzędnik wzmiankowany znajduje się już od dni kilku w Paryżu, gdzie dobrał sobie do pomocy byłego szefa policyi politycznej za cesarstwa, p. Lagrange, który przez czas jakiś przebywał w Petersburgu. Rządowi rossyjskiemu zależy przedewszystkiem na pozyskaniu takich agentów którzy zajmowali się śledzeniem i nadzorem nihilistycznych wychodźców w Paryżu.

(Reorganizacya armii angielskiej).

Wobec najrozmaitszych zawikłań czekających Anglię w koloniach i wojennego niemal stanu w Irlandyi, kwestya reorganizacyi armii, spychana dotychczas ustawicznie i odraczana, stała się bardzo pilną. Według nowszych doniesień, dyskusya nad reorganizacyą nie wniknęła jeszcze w samą istotę rzeczy, lecz obraca się nad kwestyami czy służba w wojsku ma trwać dłużej lub króciej, czy wprowadzić powszechny obowiązek służby wojskowej, czy też jak dotychczas posługiwać się tylko werbunkiem. W roztrząsaniu tych kwestyj bierze udział bardzo wielu wojskowych i ludzi stanu cywilnego a broszury, pisma ulotne i książki w tej sprawie złożyły się już na dość pokaźną sumę. Z wszystkich tych publikacyj widać, że Anglicy obawiają się najbardziej zaprowadzenia powszechnego obowiązku służby wojskowej. W całym kraju panuje bowiem przekonanie, utrwalone odwieczną tradycyą, że Wielka Brytania nie byłaby w stanie utrzymać na dotychczasowej wysokości swego olbrzymiego handlu w całym świecie, gdyby każdy Anglik był obowiązany najpiękniejsze lata swego życia poświęcać służbie wojskowej. Z niechęci tej do powszechnego obowiązku służby wojskowej płynie i opozycya przeciw połączeniu Anglii z Francyą kanałem podmorskim. Opozycya bowiem w obawie, że kanał nastręczałby i ułatwiłby możność wtargnięcia wojsk francuskich do Anglii, przypuszcza, że taka komunikacya podmorska może zniewolić rząd do zaprowadzenia powszechnego obowiązku służby wojskowej. Z powyższą kwestya łączy się inna, wprawdzie bardzo podrzędna, ale tyle wzbudzająca zajęcia, że poniekąd spycha na drugi plan sprawę samej reorganizacyi armii. Kampania w Egipcie wykazała ujemne strony dzisiejszego uniformowania wojsk angielskich. Poczęto zarzucać, że czerwone mundury armii zupełnie są niepraktyczne a nawet niebezpieczne podczas kampanii, służą bowiem za doskonały cel wojskom nieprzyjacielskim, które w znacznej już odległości widzą jaskrawą barwę kolumn angielskich. Zaproponowano tedy zmienić kolor czerwony na szary lub jaki inny neutralniejszy. Ale projekt ten znalazł silnych przeciwników, na których czele stanął sam najwyższy wódz sił zbrojnych, książą Cambridge. Na uczcie wielkanocnej u lorda majora, książę w przemowie swojej tak się wyraził o proponowa-

---

wo zdawało się przed nim otwierać! Czuł się innym człowiekiem, i szczęśliwy, upojony, czekał szóstej godziny! Jakże długą mu się ta noc wydała!

Oparty o otwarte okno patrzył w te migocące gwiazdy, którym Helena marzenia swoje powierzała, a myślą spotykali się gdzieś w niebieskim przestworze, tam niedaleko gwiazd, wzajemnych ich powiernic!

VI.

„Gdy się kocha — mówi Chartier w swojej *Fizyologii miłości* — serce staje się tak niesłychanie samolubne, tak zatopione w sobie, że ten egoizm przyćmiewa blask najpiękniejszego uczucia“.

Tak się i tutaj stało. Na listy tej drogiej, tej poczciwej pani Zofii nikt nie odpowiadał — i gdyby jeszcze nadal pisywać była chciała, groziło jej odezwom, że nie będą czytane. Opuszczona, zapomniana przez swego przybranego syna, udała się hrabina do Helenki. Równe niepowodzenie!

— Coś się tam dzieje — myślała — a reczaj nic się nie dzieje! Ten półgłówek Juliusz Bóg wie gdzie się obraca, a mała trzpiotka nie lubi pisywać do starych nudziarek. No, pogódźmy się z losem, pocieszmy się jak można, inaczej gotowa się rozwinąć u mnie choroba, której zarodka dostrzegł już nawet lekarz.

I godząc się z losem, stawała się p. Zofia coraz smutniejszą, coraz zgryźliwszą. Sąsiedzi jej nie przywykli do tak bezpowodnej, nagłej zmiany humoru składali ją na karb zdrowia i ubolewali nad rychłą niezawodnie stratą, która im groziła.

Juliusz tymczasem spiesznie dążył ku strumykowi, nad którym pierwsze tajemne miało się odbyć spotkanie.

Naturalnie że przybył za wcześnie, bo zakochani są dziwnie spieszącą się rasą. Dziesięć, dwadzieścia razy spojrzał na zegarek, a że igły zwykłym szły biegiem, poprzysiągł sobie, że nigdy już zegarka we Lwowie nie kupi, bo zawsze się spaźniają. Narzekał na słońce, które za wolno wschodziło, na baronowę, która może opóźniła wyjście Heleny, a nareszcie zmęczony i znudzony czekaniem, usiadł koło strumyka i zamyślił się patrząc na bieżącą wodę.

Helena z równą niecierpliwością czekała oznaczonej godziny *rendez-vous*, ale była kobietą — i mimo pospiechu powiedziała sobie, że czekać — on powinien

Wyszła nareszcie przed samą 6, trochę wzruszona, trochę zmięszana, co jej jednak nie przeszkodziło zrobić osobliwie staranną i świeżą toaletę. Nie spieszyła się, owszem, szła zwolna zbierając kwiaty po drodze, uśmiechając się na myśl, że go tam zastanie, że na nią czeka.... To pierwsze *rendez-vous* rozbudzało wyobraźnię dziewczęcia. Gdyby kto się o tem dowiedział? Zapewne byłaby ją zganił. Ale cóż jej to mogło szkodzić? W chwili, w której kochała i czuła się kochaną, świat cały istniał dla niej tam, koło tego strumyczka w lesie! Przyspieszyła kroku i zdaleka jeszcze ujrzała siedzącego Juliusza.

Uchyliła gałęzi, aby go lepiej widzieć, a młode serce w przyspieszonem biciu — kocham.... kocham.... mówiło. Po chwili szła dalej, uważnie, cicho; jedną ręką uchylała gałęzie a w drugiej trzymała zebrane kwiaty, i tak doszła do łączki wstrzymując oddech, aby jej nie posłyszał obrócony plecami do niej Juliusz.

(Dokończenie nastąpi.)

Alces

nej nowacyi: „Mówią, że kolor mundur nie wpływa na męztwo, i widzę, że chętnieby zmieniono czerwoną barwę uniformów armii angielskiej. Byłoby mi bardzo przykro, gdybym doczekał chwili, w którejby armia angielska przestała nosić czerwoną barwę. Nie jestem zwolennikiem ukrywania się przed nieprzyjacielem, sądzę, że żołnierz powinien przywyknąć do nadstawiania mężnie piersi we froncie, a nie do ukrywania się. W spotkaniu z nieprzyjacielem żołnierz idący śmiało ma większe widoki żwycięstwa, niż ten co się ukrywa. Jednem słowem jestem za czerwoną linią, która sprawia efekt odpowiedni, lecz nie za szarą, której nikt nie widzi. Przeciwko tej rycerskiej obronie czerwonych kurtek występują otwarcie ludzie fachowi, twierdząc, iż argumenta księcia nie wytrzymują krytyki. W mniejszych wojnach a raczej potyczkach z dzikiemi plemionami Afryki, z barbarzyńcami Azyi wschodniej, może być, że linia czerwona wywołuje przerażenie w szeregach nieprzyjacielskich, ale gdyby Anglii przyszło się zmierzyć z jedną z armij kontynentu europejskiego, zrobiłaby prawdopodobnie doświadczenie, że czerwona linia nastręcza jedynie nieprzyjacielowi korzyść bo daje mu, dogodną tarczę do celu na przestrzeń zbyt wielką a niestety dostępną dzisiejszej dalekonośnej broni palnej. W wojnach dawnego systemu, kiedy nie było tak wydoskonalonej broni, kolor uniformu był rzeczą podrzędną, a tem samem mógł być przedmiotem predylekcyi, obecnie jednak gdy ogień piechoty zabija na odległość olbrzymią, a kule działowe lecą na kilometry, nie jest rzeczą obojętną, czy linie nieprzyjacielskie widne są zdaleka, czy nie, czy się zarysowują wyraźnie na powierzchni danego terenu, czy przeciwnie wyglądają tylko jako grunt falisty, jeżeli kolor uniformów zbliżony jest do koloru ziemi.

KRONIKA

= **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminom Jaksmanice w powiecie przemyskim, Marcinkowice w powiecie nowo-sądeckim, Nienaszow w powiecie jasielskim i Kopytowa w powiecie sokalskim, każdej po 100 zł. zapomogi na budowę szkoły.

= **Rada powiatowa** przemyska, nowo wybrana w dniach 26 lutego, 3 i 8 marca, ukonstytuowała się i wybrała prezesem p. Zygmunta Dębowskiego a zastępcą prezesa adwokata dr. Władysława Czajkowskiego. W skład tej Rady weszli, oprócz wymienionych dwóch członków, następujący panowie z grupy gmin wiejskich: hr. Aleksander Krukowiecki, właściciel dóbr, Kazimierz Kamiński, dzierżawca, i siedmiu włościan. Z grupy gmin miejskich weszli do Rady pp. dr. Aleksander Dworski, burmistrz miasta Przemyśla; dr. Wilhelm Rosenbach, adwokat; Jakób Schwarz, kupiec; ks. Władysław Cymbul r. k. katecheta gimnazyalny; dr. Teofil Mochnacki, adwokat; dr. Leon Ziemiański, lekarz, i Jan Lewicki, nauczyciel gimnazyalny, wszyscy z miasta Przemyśla zaś z miasteczek ks. Adam Sapieha. Z grupy większych posiadłości wybrani zostali panowie: Bolesław Jocz, właściciel dóbr; Włodzimierz Junga, przełożony obszaru dworskiego; Mikołaj Drużbacki, właściciel realności; dr. Antoni Haszczyc, lekarz i właściciel dóbr; Władysław Kraiński, ks. Adam Lubomirski i Stanisław Skalski, właściciele dóbr.

(—) **Czwarty wieczór** towarzystwa muzycznego odbędzie się pojutrze, w środę, w sali towarzystwa pod artystyczną dyrekcyą pana Mikulego. Program obejmuje następujące utwory: Beethovena trio (*c moll*), Kückena *Dobra noc*, Lübecka *Pożegnanie*, Gounoda *Bez ciebie*, Madejskiego *Rywalki* i Mozarta kwintet smyczkowy (*g moll*). Początek z uderzeniem godziny siódmej wieczór.

(—) **Boży grób w Zenicy.** Otrzymujemy z prośbą o umieszczenie następujący list z Zenicy w Bośnii: „Tylko ten, kto czuje się opuszczonym, w oddali od rodzinnej ziemi i tradycyjnych obyczajów, może pojąć radość naszą z powodu wprowadzenia w Zenicy religijnego obchodu Bożych Grobów. Obyczaju tego z powodów łatwych do wytłómaczenia dotąd tu nie znano. Zenica, jakkolwiek miasto powiatowe i dosyć zamożne, posiadając niewielką parafię katolicką i kościół niezaopatrzony jeszcze w najniezbędniejsze potrzeby, pierwszy raz mogła się poszczycić obchodem Grobu Bożego, a fakt, że przyczynił się do tego nasz kraj rodzinny, podwoił jeszcze radość naszą z tego powodu. Znalazło się we Lwowie kilka szlachetnych osób, które ofiarowaniem obrazów i aparatów kościelnych umożliwiły zaprowadzenie w Zenicy tego religijnego zwyczaju. Uważamy za miły obowiązek wdzięczności wymienić ich nazwiska. Są to pani Krechowiecka, ksiądz kanonik Manasterski i ks. proboszcz Korzeniowski ze Lwowa. Dzięki im Zenica pierwszy raz widzieć mogła rzewny i drogi każdemu sercu obchód, który odtąd i tu nigdy w zapomnienie nie pójdzie, a wdzięczni parafianie kościoła rzymsko-katolickiego z wdzięcznością będą pamiętać imiona szlachetnych ofiarodawców.“ Na liście tym podpisani są paroch zenicki Franciszkanin Antoni Curicz, pani Wincencya Hofman, żona c. k. kapitana i p. M. Orłowski, c. k sędzia.

*** **Wśród zamieci śnieżnej** zeszłego czwartku wracał włościanin Fedor Baranowicz z Bortnik do Gruszki, w powiecie tłumackim, zboczył z drogi i wraz z końmi bryczką ugrzązł w moczarach. Konie i bryczkę wydobyto, lecz Baranowicza nie zdołano dotychczas odszukać. — Na polu w Dobczycach, w powiecie wielickim znaleziono zwłoki włościanina z tejże wsi Błażeja Knapika, o którym stwierdzono, że w nocy z dnia poprzedniego w stanie nietrzeźwym wracał do domu. Widocznie więc upadł na drodze i zginął w skutek zmarznięcia.

*** **Śmierć kłusownika.** Szesnastoletni Henryk Müller, syn gospodarza z kolonii menonickiej Ehrenfeld *ad* Błyszczywody, w powiecie żółkiewskim, wybrał się w wielki piątek ze strzelbą pojedynką i dwururkowym pistoletem „na zająca“, którego ustawa już od 1 lutego zabijać nie pozwala. Gdy na noc nie powrócił do domu, zarządzono poszukiwania i znaleziono go w końcu pod lasem turynieckim na polu w znak leżącego z roztrzaskaną głową. Strzelba była wypalona, z czego wnosić można że młody kłusownik zabił się przez nieostrożne obchodzenie się z bronią.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Bazylei geograf dr. Ziegler, jeden z najznakomitszych uczniów Karola Rittera, założyciel szwajcarskiego instytutu kartograficznego, przeżywszy lat 82.

— **Spadkobiercą generalnym** po zmarłym w Wiedniu milionerze baronie Wertheim jest 18 letni syn naturalny jego Franciszek Gunst, ochotnik jednoroczny, uczęszczający do akademii handlowej. Cały spadek wynosi około półszosta miliona zł., z czego zmarły tylko 2.000 zapisał na cele dobroczynne, t. j. na ubogich miasta Wiednia.

— **Przed sądem** przysięgłych w Wiedniu stawał przedwczoraj były praktykant pocztowy Leopold Pehan, który w jednym z hotelów wiedeńskich niedawno oczekiwał posłańca pocztowego z przekazem, przez siebie samego nadanym, za który byłby otrzymał pieniądze, gdyby nie przypadkowy zbieg okoliczności. Szałbierz ten za pomocą kilku zręcznie sfałszowanych przekazów oszukał eraryusz pocztowe na znaczną sumę. Sąd skazał Pehana na siedmioletnie ciężkie więzienie.

— **Mniemany morderca** ś. p. Majlatha, Paweł Sponga, jak już zdaje się najmniejszej nie ulegać wątpliwosci, bawił przez kilka dni w Wiedniu, gdzie oddawał się wszelkiej rozpuście i widziany był przez wiele osób, które później dopiero z listu gończego dowiedziały się, z kim mają do czynienia. Na podstawie zeznań niejakiej Teresy Holzer policya wyśledziła, że podejrzane owe indywiduum, z opisu zupełnie identyczne z Pawłem Spongą, d. 30 marca rano stanęło w jednym z hotelów na Wiedeniu pod nazwiskiem Michała Szabo, komisanta handlowego z Zenty. Jak wiadomo morderstwo na osobie ś. p Majlatha popełnione zostało w nocy na 29 marca około godziny 12. Sponga zatem przez dzień 28 marca przebywał jeszcze w Peszcie i dopiero pod wieczór tegoż dnia wyjechał do Wiednia, gdzie przybył 30 marca rano Wrzekomy Szabo nawet nie przenocował w hotelu, w którym pozostawił swój kufer, ale powrócił tam dopiero dnia następnego i wyrównał u portyera swój rachunek, przyczem oświadczył, iż pozostawi swój kufer w zajmowanym numerze, ponieważ musi na kilka dni wyjechać do Tryestu, a za powrotem znowu stanie w tym hotelu. Kufer ów pozostał rzeczywiście i już zabrany został przez policyę Znaleziono w nim pudełko z nabojami, pokrowiec skórzany na rewolwer, trzy nowe koszule znaczone literami *P. S.* (Paweł Sponga). chustkę do nosa, na której widoczne są jeszcze ślady haftowanej korony hrabskiej, parę brunatnych rękawiczek skórkowych i okrągły węgierski kapelusz z firmą peszteńską. W ciągu dnia, w piątek, pokazano nadesłaną z Pesztu fotografię licznym osobom, które się zgłosiły do policyi z oznajmieniem o zetknięciu się z owem podejrzanem indywiduum; wspomniona już Teresa Holzer zrazu oświadczyła, że mężczyzna, który był u niej, nie jest wcale podobny do osoby na fotografii, po wpatrzeniu się jednak w fotografię wyznała, że dostrzegła wielkiego podobieństwa. Natomiast portyer hotelu, w którym nieznajomy podróżny z Węgier mieszkał, oświadczył z całą pewnością, że w fotografii poznaje człowieka, który się wydawał za komisanta handlowego Szabo z Zenty. To samo zeznało także kilka innych osób, z którėmi ów podróżny się zetknął. Na podstawie tych poszlak policya wiedeńska wysłała nowy list gończy za samozwańczym Michałem Szabo. - W Peszcie jednocześnie śledziła policya nazwisko osoby, z którą Sponga w ostatnich czasach często się znosił osobiście i listownie. Jest to lokaj nazwiskiem Sautner *alias* Martyi, którego znajomi nazywali Sonder Człowiek ten od kilku tygodni bawił z panem swoim na puście tomockiej i sprowadzony został do Pesztu. Sautner już się przyznał, że Sponga przed kilku tygodniami werbował go na uczestnika napadu rozbójniczego przeciw ś. p Majlathowi, i w tym celu nawet był po dwakroć u niego na wsi. Sautner twierdzi dalej, że huzar Majlatha Bereczy należał także do spisku przeciw jego panu. Sautner zatrzymany został w więzieniu, ponieważ zaniedbał uwiadomić policyę o owych zbrodniczych planach w właściwym czasie, przez co byłby zapobiegł wykonaniu zbrodni. Nadto aresztowano także lokajów Pitelyego i Jawora, poszlakowanych bardzo mocno o udział w czynie Spongi. Z Tryestu telegrafowano już nawet dziennikom wiedeńskim w sobotę, że samego Spongę ujęto w jednym z tamtejszych hotelów; wiadomość ta jednak okazała się przedwczesną. — Wiedeńskie biuro telegraficzne nareszcie rozesłało w sobotę wieczór następującą depeszę: „M o r d e r c y M a j l a t h a z n a j d u j ą s i ę w r ę k u s ą d u.“ Berecz, huzar dworski zamordowanego. Pitely i Jawor przyznali się, że dokonali zbrodni wspólnie i że pomocnym był im także Sponga. Ten ostatni ułożył plan cały; Pitely i Jawor ukryli się w łaziennym pokoju, Sponga przyczaił się w balkonowej sali. Berecz pojedyńczo wpuszczał ich do mieszkania. Pitely i Jawor mieli po położeniu się Majlatha do łóżka wypaść z łazienek i zadusić go. Mordercy słyszeli, jak ofiara ich powróciła do domu i czekali jeszcze chwilę, poczem rzucili się nań, obalili go i dusili stosownie do ułożonego planu. Ofiara broniła się zacięcie wołając o pomoc. Berecz na żądanie Spongi poszedł także do sypialni i zatkał swojemu panu usta ręcznikiem. Mordercy oświadczają, że Sponga nie brał w tem czynnego udziału, był jednak intellektualnym sprawcą zbrodni. Rany i sińce na ciele zamordowanego pochodzą ztąd, że w śmiertelnych zapasach deptano nogami po ofierze.“ Natomiast ostatnie dzienniki peszteńskie nic o tem wszystkiem nie wiedzą, przeciwnie utrzymują że aresztowani Berecz, Pitely i Jawor dotąd nie przyznali się do winy. Należy oczekiwać w ciągu dnia dzisiejszego wyjaśnienia tych sprzeczności.

— **O wylewie Wisły** pod Gdańskiem donoszą ostatnie depesze z tego miasta: W piątek wieczór parowce przebiły wśród wielkiego niebezpieczeństwa zator lodowy u ujścia Wisły pod Neufähr, poprzednia próba rozbicia zatoru tego granatami nie powiodła się. Woda od tej chwili opada i można uważać za uchylone niebezpieczeństwo, jakie zagrażało przystaniom gdańskim oraz wielkim składom drzewa, reprezentującym wartość 15 milionów. W ciągu soboty utworzył się nowy wielki zator poniżej Tczewa, oraz drugi, 6.000 metrów szeroki zator poniżej Torunia. Okolice Rohnsack, Neufähr oraz część Żuław gdańskich były dnia tego jeszcze zupełnie zalane.

— **Indyanie** w Nowym Meksyku, jak donosi telegram z Nowogo Jorku, zwabili ścigającą ich kompanię wojska w zasadzkę i wymordowali wszystkich żołnierzy.

— **Wybuch prochu.** Na stacyi Passocorese drogi żelaznej rzymskiej w sobotę skutkiem wybuchu prochu utraciło życie 24 robotników, zaskoczonych katastrofą we śnie, a 18 odniosło skaleczenia.

— **Olbrzymie zaspy** śniegu leżą jeszcze w Alpach szwajcarskich. U stóp góry Grinsel w kantonie berneńskim jedna z zasp takich ma 44 stóp grubości.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Galicyjska kasa oszczędności

(*L*) Przedwczoraj odbyło się ogólne zgromadzenie członków Towarzystwa galicyjskiej Kasy oszczędności. Dotychczasowy wiceprezes Towarzystwa JE. Włodzimierz hr. R u s s o c k i zagaił posiedzenie, poświęcając kilka serdecznych słów pamięci zmarłego w r. z. JE Kazimierza hr. Krasickiego, który od zawiązania tej instytucyi, t. j. od r. 1843, aż do ostatniej chwili życia swego zajmował się gorliwie i szczerze jej losami. Przez powstanie z miejsc uczcili członkowie pamięć zasłużonego męża, równie jak pamięć dwóch w r. z. zmarłych członków wydziału, ś. p. Edmunda Milikowskiego i Józefa Schabenbecka

Jako komisarz rządowy był obecny na zgromadzeniu radca Namiestnictwa p. D e c y k i e w i c z.

Urzędujący dyrektor p. Z i m a dał ogólny pogląd na rozwój instytucyi w r. z. Szczególnie zwrócił uwagę na ogólny ruch kasowy, który w porównaniu z rokiem 1881 wzmógł się o 10 milionów zł. i wynosił w r. z. 34,855.860 zł. (centy opuszczamy). W ciągu całego roku ubiegłego płaciła kasa za lokowane kapitały 4 od sta, a pobierała za kapitały pożyczone 5 od sta, skutkiem czego zysk zmniejszył się o 1 prc. Zysk z obrotu funduszów za r. z. wynosił 84.598 zł.; zysk z różnicy kursu na papierach wartościowych w ciągu roku sprzedanych 625 zł., razem wynosił tedy zysk 85.223 zł.; od tej sumy odliczyć należy różnicę kursu na papierach wartościowych we własnym zapasie, z oblikwidacyi z 31 grudnia r. z. 8.347 zł., pozostaje więc c z y s t y z y s k w kwocie 76.875 zł. Nadmienia jednak sprawozdawca, że różnica kursu w dniu 31 grudnia r. z. w kwocie 8.347 zł. jest tylko illuzoryczną, albowiem już obecnie, przy dzisiejszym kursie papierów wartościowych, okaże się różnica *in plus* na korzyść kasy w kwocie 15.178 zł.

Przechodząc do poszczególnych funduszów podnosi sprawozdawca świetny zaiste stan ogólnego funduszu rezerwowego, który z dniem 31 grudnia r. z. wynosił 1,119.391 zł. a jeżeli do tej sumy doliczymy 200 000 zł. stanowiących specyalny fundusz rezerwowy, otrzymamy 1,319.391 zł. Bez specyalnego funduszu rezerwowego, który nie bywa już zasilany dotacyą z czystych zysków, dosięga ogólny fundusz prawie 10 procent wkładek, tak, że niedaleką jest już chwila, w której fundusz rezerwowy nie będzie potrzebował żadnej dotacyi z rocznych czystych zysków.

Stan funduszu emerytalnego dla urzędników i sług jest również świetny, wynosi bowiem 234.985 zł.; dotacya tego funduszu z zeszłorocznego zysku jest w tym roku zbyteczną. To samo tyczy się funduszu stypendyjnego dla dzieci urzędników i sług, który wynosi 6.871 zł. i fundacyi nagród dla sług lwowskich, która wykazuje 10.004 zł. W tym roku, po raz pierwszy, rozdzieliła dyrekcya wyższe premie dla sług zasłużonych a mimo to cały fundusz płynący z odsetek powyższego kapitału nie został wyczerpany. Fundacya pamiątkowa, utworzona przed kilku laty, a której cel nie jest jeszcze ściśle określony, wynosiła z końcem r. z. 33.080 zł.

Następnie zdał p. Z i m a sprawę z użycia kwoty 4000 zł., którą walne zgromadzenie w r. z. dało do dyspozycyi dyrekcyi na nagłe i nieprzewidziane wypadki. Z tej sumy wydała dyrekcya w ciągu r. z. przeważnie na pogorzelców w rozmaitych miasteczkach i wsiach 3400 zł., tak, że została jeszcze kwota 600 zł., która wpłynie do ogólnego funduszu rezerwowego.

Powyższe sprawozdanie przyjęło zgromadzenie do zatwierdzającej wiadomości, poczem p. Z i m a przedłożył wnioski dyrekcyi i wydziału co do podziału czystego zysku w kwocie 76.875 zł. *Bez* dyskusyi, zgodnie z propozycyami uchwaliło zgromadzenie: W myśl paragrafu 15 statutów 60 procent, czyli kwotę 46.125 zł. 55 centów wydzielić do ogólnego funduszu rezerwowego; na nieprzewidziane wydatki w r. b. dać dyrekcyi do dyspozycyi 4000 zł.; na remuneracye dla urzędników i sług wyznaczyć kwotę 6.750 zł., a pozostałą resztę w kwocie 20.000 zł. wydzielić na cele dobroczynne i użyteczne.

Odczytał następnie p. Z i m a sprawozdanie syndyka dr Śmiałowskiego za r. z. Zgromadzenie dowiedziało się z niego, że w ciągu r. z. było ogółem w toku 28 spraw sądowych, z tych zaś zaniechano 13 z powodu, iż dłużnicy uporządkowali swe interesa i płacili dalej regularnie przypadające raty, a zostało do załatwienia tylko 15 spraw z których 3 tyczą się właścicieli dóbr ziemskich a 12 właścicieli miejskich realności. Stan ten nazwać można bardzo pomyślnym, w stosunku bowiem do wydanych pożyczek sprawy wymagające interwencyi sądowej wynoszą zaledwie 1·31 prct.

Zgromadzenie przyjęło powyższe sprawozdanie do zatwierdzającej wiadomości, równie jak sprawozdanie delegowanego członka wydziału dr. Jana Czajkowskiego, z odbytej rewizyi kas i sprawozdanie komisyi rewizyjnej wydziału i towarzystwa, która wnosi udzielenie dyrekcyi absolutoryum. Bez dyskusyi udzieliło zgromadzenie dyrekcyi absolutoryum.

Do komisyi rewizyjnej na rok 1883/4 wybrano na wniosek dra M a l i n o w s k i e g o tych samych członków co w r. z., a mianowicie pp dr. Piotra Grossa, Jakóba Wiktora i Wacława Dąbrowskiego, poczem przystąpiono do wyboru prezesa na lat sześć, w miejsce zmarłego ś. p. Kazimierza hr. Krasickiego. Dyrekcya wraz z wydziałem proponowała *primo loco* JE. Włodzimierza hr. Russockiego, *secundo loco* dr. Antoniego Małeckiego, *tertio loco* dr. Jana Czajkowskiego. Na 32 głosujących otrzymał hr. Russocki 28 głosów a po dwa głosy padły na dwóch innych kandydatów. Wybrany hr. Russocki podziękował serdecznie za zaszczyt.

Członkami wydziału na sześć lat zostali wybrani pp August br. Romaszkan, dr. Antoni Małecki. Alfred Ohanowich, ks. Kajetan Kajetanowicz, ks. Feliks Zabłocki, Jan Stromenger, a na dwa lata wybrano dr. Bronisława Radziszewskiego. Wybory te były jednogłośne. Do dyrekcyi zostali wybrani pp. ks. Józef Szeligowski, dr. Józef Malinowski i dr Leon Biliński.

Dr. Piotr G r o s s po zaciągnięciu informacyi uczynił wniosek, aby zgromadzenie natychmiast przystąpiło do wyboru wiceprezesa Towarzystwa w miejsce hr. Russockiego ale po wyjaśnieniach dr. Roinskiego i radcy dworu p. E Podlewskiego, że w myśl statutów sprawa ta może być traktowana dopiero na przyszłorocznem ogólnem zgromadzeniu, dr. Gross cofnął swój wniosek.

Radca dworu dr. Podlewski przedłożył sprawę rezygnacyi dr. Szczęsnego Smiałowskiego z posady syndyka kasy oszczędności. W uznaniu przeszło czterdziesto-letniej gorliwej, sumiennej i użytecznej pracy uchwaliło zgromadzenie zgodnie z wnioskiem dyrekcyi i wydziału wyasygnować dr. Smiałowskiemu tytułem półrocznej odprawy 2000 zł. a na wniosek naczelnego dyrektora, dr. Tarnawieckiego, uchwalono nadto wystosować do ustępującego syndyka pismo, wyrażające jego zasługi.

Emerytowanemu buchhalterowi p. Józefowi Supińskiemu uchwalono dodatek na r. b. w kwocie 300 zł. wdowie po adjunkcie p. Anieli Kuczyńskiej zapomogę w kwocie 105 zł.

Na wniosek dra Malinowskiego uchwaliło zgromadzenie przyjąć *en bloc* zgodne wnioski dyrekcyi i wydziału, co do rozdziału kwoty 20.000 zł. pozostałej z zeszłorocznego czystego zysku na cele dobroczynne i użyteczne.

Uchwalono tedy z sumy powyższej udzielić 13.000 zł. na rzecz fundacyi pamiątkowej; pozostałą zaś resztą w kwocie 7000 zł. rozporządzono, jak następuje:

Po 500 zł. otrzymały: Zakład głuchoniemych, zakład ciemnych, dyrekcya ochronek chrześciańskich, towarzystwo muzyczne, towarzystwo gimnastyczne *Sokół*, na budowę sali gimnastycznej

400 zł. otrzymał zarząd lwowskiego muzeum przemysłowego.

Po 300 zł.: Towarzystwo pań miłosierdzia św. Wincentego, zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia na szpital, konwent pp. Sakramentek, na restauracyę budynku.

Po 250 zł.: Towarzystwo miłosierdzia *Opatrzność*, na dom pracy, towarzystwo chrześciańskiej kuchni ludowej.

Po 200 zł.: Przytulisko dla opuszczonych dzieci, ochronka chłopców pod opieką św. Antoniego, stowarzyszenie pp. Ekonomek, zakład sierot św. Kazimierza, na restauracyę budynku, towarzystwo św. Wincentego, na zupę rumfordzką, zarząd izraelickiej kuchni ludowej, przełożeństwo zboru izraelickiego dla fundacyi ubogich żydów, towarzystwo pomocy naukowej, towarzystwo oświaty ludowej dla Lwowa i okolicy, towarzystwo pedagogiczne, na szkoły przemysłowe; towarzystwo pracy kobiet.

Po 100 zł.: Stowarzyszenie rękodzielników lwowskich *Gwiazda* na fundusz szpitalny; towarzystwo bratniej pomocy słuchaczów politechniki lwowskiej, towarzystwo św. Józefa z Arymatei, towarzystwo muzyki instrumentalnej *Harmonia*.

Po 50 zł. Towarzystwo *Bonus pastor* na misye ludowe i budowy kościołów; towarzystwo dla ubogich dzieci szkół ludowych

Ogółem obdarzono 28 instytucyj.

Na tem zakończono posiedzenie.

OSTATNIA POCZTA

Wybór uzupełniający posła do Izby deputowanych Rady państwa z okręgu wyborczego miast: Kołomyja-Śniatyn-Buczacz rozpisany został na dzień 17 maja b. r.

Na sobotniem posiedzeniu Izby poselskiej zaszedł epizod, który powinien być upomnieniem dla deputowanych prawicy, aby gorliwiej spełniali swoje obowiązki. Z powodu nieobecności 82 członków prawicy, lewica obaczyła się niespodzianie w większości i postanowiła wyzyskać tę wyjątkową sytuacyę. Wbrew życzeniu prezydenta i prawicy nie dopuściła do zamknięcia posiedzenia i uchwaliła dyskusyę nad petycyami o urządzenie samoistnych izb handlowych i przemysłowych w Chrudymie i o podział dotychczasowych izb handlowych w Czechach z uwzględnieniem granic narodowych. W zarządzonem głosowaniu 108 głosami przeciw 86 uchwalono przejście do porządku dziennego nad temi petycyami. Sztab generalny lewicy, zachęcony powodzeniem, odbył na prędce walną naradę, na której odezwały się głosy, aby odbyć wieczorne posiedzenie i postawić na porządku dziennym wniosek dep. Wurmbranda o proklamowaniu języka niemieckiego językiem urzędowym, od projektu tego jednak odstąpiono, gdyż według regulaminu parlamentarnego przedłożenia rządowe mają pierwszeństwo przed wnioskami poselskiemi. Podniesiono więc myśl, aby na posiedzeniu wieczornem wziąć pod dyskusyę nowelę szkolną, prowadzić rozprawy ogólne i uchwalić przejście do porządku dziennego. I ten projekt nie pozyskał aprobaty przewódców klubu lewicy, gdyż zachodziła obawa, że w razie zarządzenia w tej myśli wieczornego posiedzenia, całe prezydyum może znaleźć łatwo powód nieobecności i uniemożliwić tym sposobem taki *coup de théâtre*. W końcu dr. Herbst zaproponował, aby z porządku dziennego wtorkowego posiedzenia usunąć nowelę szkolną i przyjąć w jej miejsce przedłożenie o czesko-morawskiej kolei transwersalnej. Projekt ten został przyjęty i natychmiast złożony do laski prezydenta. Cała prawica głosowała przeciw niemu, pozostała jednak w mniejszości. Tym sposobem jutro zamiast noweli szkolnej rozpoczną się obrady nad czesko-morawską koleją, które niezawodnie zabiorą co najmniej tydzień czasu, gdyż lewica zamierza wywołać obszerną dyskusyę nad kwestyą przedsiębiorstwa i wywłaszczenia. Na sobotniem posiedzeniu brakowało ogółem 194 członków, mianowicie 82 z prawicy, 38 z lewicy, 12 z klubu Coroniniego i 13 z frakcyi t. z. „dzikich". Polaków nie przybyło ogółem 26, Czechów 21, z klubu centrum 12, z stronnictwa prawa 23.

Zdaniem *Presse* sobotnia porażka nie pociągnie za sobą jakichbądź następstw politycznych, w każdym razie powinna być dla prawicy *memento mori* i nakłonić ją do gorliwszego spełniania obowiązków. *Presse* tłumaczy zarazem nieobecność tylu deputowanych tem, że prezydenci pojedynczych klubów wezwali ich do przybycia na wtorkowe posiedzenie, wielu posłów przeto nie spieszyło się z przyjazdem, sądząc, że obecność ich we Wiedniu przed rozpoczęciem obrad nad nowellą szkolną nie jest zbyt nagłącą.

Klub czeski obradował w piątek wieczorem nad nowellą szkolną i powziął uchwałę, że wszyscy członkowie klubu są obowiązani do solidarnego głosowania. Żadnemu członkowi klubu nie wolno przemawiać i głosować ani przeciw całej ustawie, ani pojedynczym jej paragrafom. Na oświadczenie młodoczeskiego deputowanego Tilschera, że wobec swoich wyborców zobowiązał się do głosowania przeciw nowelli, odparł dr. Rieger, że nikt z członków klubu nie ma prawa przyjmować podobnych zobowiązań, gdyby zaś dep. Tilscher zamierzał wytrwać w swojem postanowieniu, musiałby tem samem uważać się za wykluczonego z klubu. Dep. Tonner oznajmił, że nie będzie głosował przeciw nowelli, lecz opuści Radę państwa

Koło polskie i klub czeski wezwały telegraficznie wszystkich nieobecnych w Wiedniu deputowanych, aby bezzwłocznie przybyli do stolicy.

Skutkiem zajść przedwczorajszych nie odbyła się zapowiedziana konferencya prezesów klubów prawicy z hrabią Taaffem, na której miano ułożyć ostatecznie program prac w obecnym okresie parlamentarnym.

Dzienniki wiedeńskie donoszą, że w Kole polskiem zażądał dep. E Czerkawski upoważnienia do umotywowania wśród obrad ogólnych nad nowellą szkolną, z jakich powodów domagają się Polacy stanowiska wyjątkowego dla Galicyi. Koło nie przychyliło się do tego żądania i postanowiło nie zabierać wcale głosu w rozprawie ogólnej.

Na dzisiaj zostały zapowiedziane posiedzenia komisyj: prowizyjnej, złożonej dla zbadania sprawy dr. Kamińskiego, przemysłowej i wojskowej.

Według *Budap Cor.* węgierski minister skarbu Szapary miał przybyć wczoraj na dni kilka do Wiednia dla konferowania z członkami rządu austryackiego, przedewszystkiem z p. ministrem dr Dunajewskim, o różnych wspólnych sprawach, mianowicie zaś dla podjęcia na nowo rokowań w kwestyi reformy podatku od spirytusu.

Senat akademicki uniwersytetu wiedeńskiego pod przewodnictwem rektora Maassena i przy udziale 13 profesorów, jako wotantów wydał d. 6 bm. wyrok w sprawie śledztwa dyscyplinarnego wytoczonego uczestnikom *komersu* wagnerowskiego. Wyrokiem tym słuchacz filozofii Dafert i prawnik Baar zostali na zawsze wydaleni z uniwersytetu wiedeńskiego, Dafert z powodu, że jako prezes zebrania wagnerowskiego nic nie uczynił dla uchylenia przemówień agitacyjnych, Baar zaś, że miał mowę obrażającą w wysokim stopniu uczucia patryotyczne. Oprócz tego dwom słuchaczom prawa udzielono nagany w obecności całego senatu akademickiego.

Właścicielowi dóbr Horodenki, Jakóbowi baronowi Romaszkanowi, przedłużoną została na dalsze pół roku wstępna koncesya na kolej lokalną Śniatyn-Załucze, ewentualnie z Meszkowa, Łubkowiec do Horodenki, albo też wreście ztąd przez Potoczyska do brzegu Dniestru naprzeciw Uścieczka.

Korespondent petersburski do *Pol. Cor.* donosi, że dwór cesarski opuści dnia 19 maja Gatczyn i nazajutrz 20 maja przybędzie do Moskwy. Sam akt koronacyi nastąpi dnia 27 maja. Do 12 czerwca będą się odbywały różne uroczystości i zabawy. Dnia 13 czerwca powróci dwór do Petersburga. Według urzędowego zawiadomienia Prusy będą reprezentowane na koronacyi przez ks. Albrechta.

Dzisiaj rozpoczyna się w Petersburgu wielki proces nihilistów. Obrony siedmnastu oskarżonych podjęło się dziesięciu adwokatów, między tymi znajduje się także najsławniejszy dzisiaj w Rossyi adwokat Kedrin, który swojego czasu bronił Perowską i Michajłową. Proces potrwa przynajmniej dni ośm.

Według depeszy paryskiej prezes gabinetu francuskiego Ferry zażądać ma 115.000 franków kredytu na zorganizowanie wielkiej naukowej misyi do Tunisu. Zażądać ma nadto w Izbie uzupełniającego kredytu w sumie 129.000, ażeby istniejącą misyę w Kaicze przeobrazić w instytucyę stałą zajmującą się sprawami archeologicznemi i w ogóle Wschodem. Obie te misye, jakkolwiek na pozór naukowe, uważane są przez Anglików za pierwszy krok w zapowiadanej przez Francyę nowej polityce kolonialnej.

Sprawa ministra wojny i generała Galliffeta została na razie załatwioną, po ogłoszeniu w dzienniku urzędowym, że nie odbędą się wielkie ćwiczenia, lecz tylko dywizyjne. Cwiczenia u granic francusko-niemieckich nie zostały odwołane, lecz odroczone tylko tym samym dekretem ministra wojny. Zapowiadają projekt Thibaudina o uzbrojeniu twierdz w nowe bateryе, których ma być 51.

Anarchiści, którzy się przezwali oportunistami, odbyli znowu zgromadzenie, na którem dyskutowano nad wnioskiem radcy municypalnego Joffrina o powołaniu napowrót w życie gwardyi narodowej. Po zwróceniu uwagi najskrajniejszych nawet członków, że obecnie wszyscy wobec obowiązku służby wojskowej są żołnierzami, upadł projekt dopominania się o gwardyę i wniosek żądający zniesienia armii regularnej.

Dnia 7 b. m. zmarł po długiej chorobie w Paryżu Ludwik Veuillot, redaktor katolickiego *Univers'a*, znakomity autor wielu pism treści polemicznej. Veuillot urodził się w r. 1813 w Boynos a w 23 roku swego życia rozpoczął karyerę publicystyczną.

Do *N. fr. Presse* telegrafują z Londynu: W Birmingham zapanował popłoch niezmierny. Po dokładnem zbadaniu warsztatów Whiteheada odkryto 170 funtów czystej nitrogliceryny, którą w pierwszej chwili miano za witryol siarczany. Usunięcie takiej masy materyału eksplodującego jest na razie niemożliwe dla braku fachowych robotników. Wielu mieszkańców opuściło sąsiednie domy. Znaleziony materyał wybuchowy wystarczy do wysadzenia całego miasta w powietrze. Ponieważ groziło niebezpieczeństwo odbicia Whiteheada przemocą przez jego zwolenników, zażądał prezydent miasta oddziału wojskowego do czynności służby więziennej. Oddział wojska z 200 ludzi przybył dnia 7 b. m. do Birminghamu i do innych większych miast wysłano takież siły posterunki Na wszystkich dworcach kolejowych rozstawiono licznych agentów policyi tajnej. Władze policyjne zostały zawiadomione, że spiskowcy usiłują przemycić do Londynu dalsze transporty materyj wybuchowych W Manchestrze i Bradford zapanowało ogólne przerażenie z powodu odezw z pogróżkami wysadzenia w powietrze ratuszów, a do zabudowań publicznych nie wpuszczają obecnie straże żadnego nieznajomego człowieka. Policya aresztowała niejakiego Kirtona. Irlandczyka, obwinionego o wspólnictwo z aresztowanymi. Policya ma wszelkie poszlaki, że Kirton był właściwym wykonawcą w bandzie skrytobójców, przeznaczonym specyalnie do min wybuchowych. Uwięziony usiłował stawić opór policyantom, którzy go aresztowali.

Depesza stambulska do *Pol. Corr.* stwierdza obiegające uporcie pogłoski o bliskich zmianach w gabinecie tureckim. Przedewszystkiem zdaje się być zachwiana pozycya W. wezyra Saida baszy i ministra spraw zagranicznych Aarifiego baszy.

Z tej samej depeszy dowiadujemy się, że pewne trudności podniesione ze strony Rossyi i Anglji przeciw kandydaturze Prenka Bib Dody na gubernatora Libanonu, nie zostały dotychczas całkowicie usunięte. Gabinet rossyjski, nim da zezwolenie na tę kandydaturę, życzy sobie uzyskania pewnych rękojmi dla prawosławnej ludności Libanonu. Skutkiem tego należy uważać kwestyę libańską ciągle jeszcze za nierozwiązaną.

Według informacyj nadesłanych z Cetynji do *Pol. Corr.* bezpodstawną jest pogłoska, jakoby rząd czarnogórski z powodu zamordowania Stefana Werbicy zażądał od W. Porty zadośćuczynienia. W Cetynji nie myślano nawet o takim kroku, uważając go z góry za zupełnie bezowocny. W tym też duchu *Glas Crnagorca* zamieścił urzędowy komunikat.

Według *Daily News* walka w okolicy Sana, stolicy Jemenu w Arabii, trwa ciągle. Dowodcą Arabów jest Ahmet Abdul Chalit. Ministerstwo wojny w Konstantynopolu czyni wszechstronne przygotowania, ażeby wysłać silniejszy korpus wojsk regularnych przeciw Arabom. Zachodzi obawa utraty Jemenu, jeżeli rychło nie zostanie stłumione powstanie plemion arabskich.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Budapeszt, 8 kwietnia. Deputowany Baros mianowany sekretarzem stanu w ministerstwie komunikacyi.

Budapeszt, 8 kwietnia. Aresztowani w sprawie zamordowania Majlatha ciągle dają przeczące odpowiedzi.

Bruksela, 8 kwietnia. W rewizyi domowej dokonanej w pomieszkaniu Francuzów, którzy uciekli po eksplozyi w Ganshören, znaleziono obfitą korespondencyę szyfrowaną.

Stuttgart, 8go kwietnia. Stan zdrowia króla polepszył się. Katar lewego skrzydla płuc ustępuje.

Bern, 8 kwietnia. We wsi Vallorbe (kanton Waadt) spaliło się 145 domów; 1200 osób bez dachu, szkoda wynosi dwa miliony.

Rzym, 8 kwietnia. W Izbie minister skarbu przedłożył *éxposé* o budżecie. Nadwyżka zeszłoroczna preliminowana w kwocie 7 milionów wynosi rzeczywiście 12, a byłaby wyniosła 40 milionów, gdyby nie powodzie. Rząd nie korzystał z pozwolenia na emisyę renty na 96 milionów. Polepszenie się finansów jest następstwem rozwoju ekonomicznego. Obrót handlowy podniósł się w ostatniem dziesięcioleciu o 500 milionów, a różnica między przywozem a wywozem spadła z 233 milionów na 76. Budżet na rok 1883 wykaże nadwyżkę bez użycia nadzwyczajnych źródeł dochodu. Regulacya waluty dokonana zostanie bez trudności. Potrzebna jest rewizya taryfy cłowej i reforma podatkowa (*częste oklaski*).

Praga, 9 kwietnia. (*Tel. pr.*) Kardynał Schwarzenberg otrzymał od rządu pruskiego po raz pierwszy od czasu walki kościelnej pozwolenie na bierzmowanie w hrabstwie kleckiem (Glatz), które stanowi część dyecezyi praskiej. Gminy przygotowują uroczyste przyjęcie kardynałowi.

Karłowice, 9 kwietnia. Nowowybrany metropolita Mrazowicz promulgowany tu został wczoraj przez patryarchę Angyelicza i dwóch assystujących biskupów metropolitą serbskim.

Peszt, 9 kwietnia. Prezes ministrów Tisza oświadczył na zebraniu stronnictwa liberalnego, że w bieżącym tygodniu odpowie na interpelacyę dep. Helfyego w sprawie przymierza Austryi z Niemcami i Włochami.

Paryż, 9 kwietnia. *Republique Franç* odpowiadając na artykuł *Nordd. Allg. Ztg.* pisze: Nie mamy zwyczaju krytykować instytucye naszych sąsiadów, dla tego też cieszylibyśmy się gdyby zaoszczędzono nam rad i skazówek jak się mamy urządzić we własnym domu.

Soleil pisze, że niema nikogo, ktoby uwierzył, że po odbudowaniu monarchyi Francya rzuciłaby się w wir awanturniczych przedsięwzięć, że wyciągnęłaby rękę po jedną połowę Włoch a drugą oddałaby papieżowi.

Londyn, 9 kwietnia. Wczoraj

rano uwięziono znowu pewnego Irlandczyka przybywającego z Ameryki. W Cork skonfiskowała policya partyę nitrogliceryny wysłanej z Glasgowa i odkryła w pobliżu miasta znaczniejszą ilość materyałów wybuchowych.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6 kwietnia 1883, godzina 1 min. 45. Losy kredytowe 170·75, Węg. akcye kredyt. 313 75, Akcye anglo-austr. 117·25, Akcye banku Union 118·75, Akcye kolei Karola Ludwika 309·75, Akcye kolei północnej 278·50, Akcye kolei południowej 150·30, Akcye kolei Alföld 171·25, Akcye kolei Elżbiety 216 50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 171·—. Akcye kolei węg. północno-wschodniej 158·50, Wiedeńskie losy 124·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 97·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99·—, Losy regulacyi Cisy 110·40, Losy tureckie 27·75, Węgierska renta 120·50, Akcye banku związkowego 111·50, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowe —.—, Rubel papierowy 1·18¾ Węgierskie losy 116·20, Marka niemiecka —.—, Usposobienie mdłe.

Wiedeń, 7 kwietnia 1883, godzina 5 min. 30. Akcye kredytowe 317·70, Anglo-Austr. —.—, Akcye banku Union —·—. Kolej Karola Lud. 309·50, Południowa —·—, Renta papierowa 78·45, Galicyjskie listy zastawne 102·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 100·75, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·48—, Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 9 kwietnia 1883, godzina 10. min. 40. Akcye kredytowe 316·90, Anglo-Austr. 117·20, Unionbank 118 25, Kolej Karola Ludw. 309·—, Południowa 149·70, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —.—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1850 ·—, Napoleondor 9 48—. Rubel papierowy 1·18¾. Usposobienie słabe.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Przyjechali do Lwowa

dnia 9 kwietnia 1883.

Hotel Langa.

Pp. H. Teleżyński z Krakowa. E. Ruprecht z Borysławia. H. Mandl z Wiednia. K. Sator z Preszburgu. J. Ziwny z Wiednia.

Hotel Angielski.

Pp. W. Nowacki z Krecowa. H. Treter z Laszek król. M. Biesiadecki z Krakowa. A Bogusz z Niegowic J. Zawadzki z Polski. M. Rossowski z Bieniowa.

Hotel Europejski.

Pp. S. Białoskórski ze Staje. Dr. S. Mandel z Dobrowód S. König z Budapesztu. A. Neuman z Wiednia. E. Leitersdorf z Wiednia. H. Wolf z Wiednia. Lippert z Wiednia.

Hotel Georgea.

Pp. W Krasnopolski z Łatacza. E. Popiel z Gródka. A. Fischer z Gródka.

Pociągi kolejowe.

Odchodzą ze Lwowa.

(podług zegaru lwowskiego).

Do Stanisławowa: na Stryj, rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany; wieczór o godz. 5 min. 45 pociąg omnibusowy.

Przychodzą do Lwowa.

(podług zegaru lwowskiego)

Z Krakowa: o godz 5 min. 40 rano pociąg pospieszny; o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy; o godz. 11 min. 20 przed południem mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min. 32 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min 50 rano i o godz 4 min. 12 po południu ociąg mięszany.

Ze Stanisławowa: na Stryj, rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy; wieczór o godz. 8 min. 20 pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 4 min. 5 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany;

Z Podwołoczysk: na dworzec w Podzamczu o godz 10 min. 20 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min. 13 rano i o godz. 3 min 39 po południu pociąg mięszany.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie.)

z dnia 9 kwietnia 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 743.27mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy + 1.1°C. Psychrometr wilgotny + 0.4°C. Prężność pary 4.3mm. Wilgoć 87%. Zachmurzenie 0 Wiatr SW1. Ozon 8.

Temperatura powietrza + 0.9°R.
Barometr opada.
Stan barometru nad poziom morza 769.77mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^0 50'$ $\lambda = 41^0 41'$ w. = $340^m,5$

Dla 10 kwietnia

E. = $1^m\ 23,^s_{66}$. $\Theta_0 = 1^h\ 13^m\ 14,^s_{07}$.

Zachód słońca 9go kwietnia 6h 41m.,9.; wschód o 17h. 20m.,6.

W kwietniu nastąpi nów księżyca 7d 3h 12,m3; pierwsza kwadra 13d 22h 25,m7; pełnia 22d 1h 3,m4; ostatnia kwadra 29d 20h 39,m4.

Księżyc będzie w punkcie przyziemnym (Perigeum) $6^d\ 23,^h_5$; w punkcie odziemnym (Apogeum) $20^d\ 7,^h_5$.

Równanie czasu E. będzie zerem 15d 8h,5, to jest, o tym czasie kompasy i zegary zwykłe zgadzać się będą zupełnie; do 15 kwietnia spaźniają się, zaś od 15 kwietnia aż do 14 czerwca włącznie wyprzedzać kompasy będą zwykłe zegary ilość E. w prawdziwe południe.

8 kwietnia 1883.	2^h	9^h	19^h
Stan barometru w milimetr.	$738,_{90}$	$739,_{60}$	$738,_{95}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$+5,_9$	$+3,_0$	$+1,_0$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$+4,_0$	$+2,_2$	$+0_2$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$5,_9$	$4,_9$	$4._2$
Wilgotność powietrza względna w %.	72	87	85
Stan nieba.	5	1	1
Kierunek wiatru.	se.	wsw.	sw.
Moc wiatru	1	1	1
Ilość opadu mierzona o 2^h $3^{mm},_9$ śnieg i deszcz.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia odczytana o 9^h. + $3,_0$.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. $0._0$.			

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 7 kwietnia 1883.

		płacą (walutą austr.) zł.	ct.	żądają (walutą austr.) zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	bez kupona	308	—	311	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.		170	—	173	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.		307	—	311	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.		250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł.					
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	97	80	98	80
„ „ „ 4 pr. w. a.		89	20	90	50
„ „ „ 5 pr. okresowe		97	80	98	80
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.		86	50	87	75
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.		101	85	102	85
„ „ „ 5 pr. w. a.		96	80	97	80
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią		100	15	101	15
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.		101	-	102	50
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.		93		95	—
3. Listy dłużne za 100 zł.					
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat.		—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.		98	30	99	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.		100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.		101	—	103	—
5. Losy miasta Krakowa		18	—	20	—
„ Stanisławowa		22	—	24	—
6. Monety.					
Dukat holenderski		5	54	5	64
Dukat cesarski		5	55	5	65
Napoleondor		9	43	9	53
Półimperyał		9	71	9	81
Rubel rossyjski srebrny		1	55	1	65
„ „ papierowy		1	17	1	19
100 marek niemieckich		58	20	58	90
Srebro		—	—	—	—
[illegible] w srebrze		—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 4 kwietnia 1883

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	78.50	78.65
luty-sierpień	78.50	78.65
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	78.80	78.95
kwiecień-październik	78.90	79.05
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4 pr.	119.75	120.25
„ „ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	131.50	132.—
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	137.50	138.[illegible]
„ „ 1864 po 100 zł.	167.25	167.75
„ „ 1864 po 50 zł.	167.25	167.75
Renty Com. po 42 lir austr.	37.-	39.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	148.	—.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1883 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	93.20	93.35
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	97.90	98.10
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	97.75	98.25
Galicyi	98.50	98.80
Niższej Austryi	105.50	106.25
Siedmiogrodu	98.80	99.30
Węgier	98.80	99.20
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	117.25	117.60
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	318.60	318.80
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł	845.—	855.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	832.—	834.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	609.—	610.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m	216.50	216.75
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolei po 1000 złr. m. k.	3792.—	3797.—
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	310.25	310.75
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	171.—	171 25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	341.—	341.24
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	151.25	151.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	162.50	163.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	95.75	96 —
„ „ „ „ premiowe po 3%	97.75	98.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	10?.—	103.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	105.25	106 —
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	89.50	90.50
„ „ „ „ po 5 proct.	98.—	98 50
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.—	98.50
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.75	102.25
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc.	101.—	102.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.90	101.10
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—.—
„ Zakł kr. ziems. po 5½ proc.	102.—	103.—
5 Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93.75	94.—
Tow. kol. żel. Preszow-Tarnów (w. sz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93.50	94.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.—	105.50
„ „ po 100 zł. w. a.	100.50	101.50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	98.80	99.20
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	95.—	95.25
z r. 1867	98.75	99 —
z r. 1868	95.50	95.75
z r. 1872	94.70	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	92.80	93.20
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	170.75	171.25
Clary'go po 40 zł. m. k.	38.25	38.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł.	108.—	109.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.50	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	—.—	19 25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.—	40.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	36.50	37.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	—.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	51.—	53.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.—	45.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	22.50	23.75
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	128.—
„ „ po 50. zł. w. a.	64.—	65.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.25	29.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.25	38 25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.55	119.70
Paryż za 100 fr.	47.40.—	47.45.—

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.63.—	5.65.—
„ pełnej wagi	5.61.—	5.63.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.47.50	9.48.50
Rossyjski imperyał	9.75.—	9.77 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 7 kwietnia 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	78	45
„ „ „ w srebrze	79	05
Renta w złocie	97	90
5% austr. renta marcowa	93	25
Akcye banku wiedeńskiego	834	—
„ „ kredytowego	318	10
Londyn	119	55
Srebro	—	—
Napoleondor	9	48
Dukat cesarski men.	5	64
100 marek niemieckich	58	55—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. 1609. (2197 1—3)

Uchwałą c. k. sądu obwodowego Tarnopolskiego z dnia 7go marca 1882 l. 3023 uznano Tymka Niwraka z Chorostkowa marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiono Józefa Niewiadomego z Wygnanki.

C. k. sąd powiatowy.

Kopyczyńce, dnia 21 marca 1882.

L. 1353. (1708 1—3)

C. k. sad powiatowy zawiadamia, iż nad Bronisławem Krupskim z Brzeska, władza ojcowska pana Wacława Krupskiego uchwałą c. k. sądu krajowego Krakowskiego 10 lutego 1883 l. 2066 przedłużoną została.

Brzesko, 24 lutego 1883.

L. 987. (2246)

Dla Archipa Maślaka recte Seniuka z Babina uznanego marnotrawcą, ustanowiono kuratorem Stefana Litwiniuka z Babina.

Sąd powiatowy.

Wojniłów, 14 marca 1883.

L. 3388. (2215 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze uznał Józefę Kopestyńską z Horodyszcza marnotrawczynią i ustanowił jej kuratora w osobie Jana Felinskiego, sekretarza urzędu gminy Drohobycza.

Sambor, 20 marca 1883.

L. 10743. (2332 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje do publicznej wiadomości, że Jan Dzygniuk z Kołomyi marnotrawcą uznany został i dla niego kuratorem Piotra Wróblewskiego z Kołomyi ustanowiono.

Kołomyja, dnia 9 listopada 1882.

L. 199. (2322)

C. k sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza, iż uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 5 stycznia 1883 l. 57607 Roman Lewko z Błyszczywód z powodu marnotrawstwa pod kuratelę oddanym został.

C. k. sąd powiatowy w

Żółkwi, dnia 24 lutego 1883.

L. 3157. (2317 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie ogłasza, że Ołeksę Pycę z Rudnik uznano za marnotrawcę, nadając mu Nykołę Kędzierskiego na kuratora.

Mikołajów, 9 maja 1882.

L. 2108. (2345 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu donosi do publicznej wiadomości, że c. k. sąd krajowy we Lwowie jako władza nadkuratelarna kuratelę uchwałą z dnia 6 lipca 1878 l. 32801 dla Jana Ewy z Falkensteinu ustanowioną, uchwałą z 3 marca 1883 l. 8293 uchylił.

Z c. k sądu powiatowego.

Szczerzec, dnia 10 marca 1883.

L. 6525. (2403 1—3)

C. k sąd krajowy we Lwowie jako władza nadopiekuńcza małoletniego Karola Pyzio podaje do powszechnej wiadomości, iż opieka nad tymże małoletnim osięgającym 22go maja 1883 r. fizyczna pełnoletność, przedłużoną zostaje do dnia 22go maja 1886 r.

Lwów, dnia 17 lutego 1883.

L. 1382. (2418 1—3)

Michał Kornyło z Petlekowiec starych uznany uchwałą c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 13 stycznia 1883 l. 360 marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiony Matwij Gejna.

Z c. k. sądu powiatowego.

Buczacz, 22 lutego 1883.

L. 1034. (2436 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie ogłasza, że Marcin Miskowiec gospodarz z Rabki lat 40 liczący, uchwałą c. k. sądu obwodowego w Wadowicach z d. 3 marca 1883 do l. 701 a. w. za marnotrawcę uznany został; kuratorem dlań Jan Miskowiec z Rabki.

C. k. sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 22 marca 1883.

L. 1944. (2406)

Jan Bielawski z Huty starej uznany został uchwałą c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 10 marca 1883 l. 2393 za marnotrawcę.

Kuratorem ustanowiony został Wawrzyniec Krzyszowski, gospodarz z Huty starej.

C. k. sąd powiatowy.

Monasterzyska, 31 marca 1883.

L. 1686. (2365 1—3)

Za zezwoleniem c. k. sądu obwodowego w Kołomyi uznaje się Wasyla Tkaczuka z Krasnoili głupkowatym i ustanawia się jemu Petra Pankiewicza kuratorem.

C. k. sąd powiatowy.

Kuty, 6 marca 1883.

Konkursa.

L. 2638. (2430 1—3)

Dwie posady adjunktów sądowych w IX klasie rangi ze systemizowanemi poborami a to: jedna przy sądzie obwodowym w Samborze, druga przy sądzie obwodowym w Stanisławowie a w razie przeniesienia, przy innym sądzie kolegialnym lub powiatowym w Galicyi wschodniej, także bez stałego miejsca służbowego są do obsadzenia.

Ubiegający się, wniosą należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej najdalej do 25 kwietnia 1883, a to względem posady w Samborze do Prezydyum sądu obwodowego w Samborze, zaś względem posady w Stanisławowie do Prezydyum sądu obwodowego w Stanisławowie.

Lwów, 6 kwietnia 1883.

L. 6588. (2409 1—3)

Konkurs na dwie ewentualnie więcej posad oficyałów pocztowych, i trzy ewentualnie więcej asystentów pocztowych przy c. k. urzędzie pocztowym skombinowanym ze służbą telegraficzną z poborami Xtej względnie XItej klasy rangi i za kaucyą 600 względnie 400 zł.

Kompetenci winni oprócz zwykłych wymogów i znajomości języków krajowych wykazać osiągnięte uzdolnienie do pełnienia służby telegraficznej w charakterze c. k. urzędnika.

Podania należy wnieść w przeciągu czterech tygodni w c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów, dnia 5 kwietnia 1883.

L. 2701. (2457 1—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs:

1) na jedną posadę nauczyciela filologii klasycznej w c k. gimnazyum w Rzeszowie;

2) na jednę posadę nauczyciela filologii klasycznej i języka niemieckiego w gimnazyum II we Lwowie.

Do każdej z tych posad jest przywiązaną płaca i dodatki do płacy w myśl ustaw z 9 kwietnia 1873. i 15 kwietnia 1873.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta, należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do 3 maja b r.

Z Rady szkolnej krajowej

Lwów, dnia 31 marca 1883.

L. 560 szk. (2358 2—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie:

I. Powiat Stanisławów:

Przy szkołach etatowych z płacą 300 złr. i wolnem pomieszkaniem a) Podłuże, b) Radcza, c) Siemakowce.

Przy szkołach filialnych z płacą 250 złr. i wolnem pomieszkaniem a Błudniki, b) Ciężów, c) Chryplin, d) Komarów, e) Pasieczna, f) Międzyhorce.

II. Powiat Tłumacz:

Przy szkołach etatowych z płacą 300 złr. i wolnem pomieszkaniem a) w Bratyszowie, b) w Gruszce, c) w Oleszowie, d) w Pałahiczach, e) w Petryłowie, f) w Podpieczarach.

Przy szkołach filialnych z płacą 250 złr. i wolnem pomieszkaniem a) Krzywotuły stare, b) Nadorozna, c) Tyśmienica (przedmieście) d) Worona.

Podania należycie udokumentowane, z wykazem całej poprzedniej służby należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy najpóźniej do końca maja 1883 do tutejszej c. k. okręgowej Rady szkolnej.

Z c. k. okręgowej Rady szkolnej.

Stanisławów, dnia 4 kwietnia 1883.

L. 265 R. S. O. (2359 2—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie przy szkołach etatowych:

a) w powiecie dąbrowskim:

1. Przy szkole jednoklasowej w Gręboszowie z płacą roczną 300 złr. w. a.

b) w powiecie tarnowskim:

2. Przy szkole jednoklasowej w Zbyltowskiej Górze z płacą roczną 300 złr. w. a.

3. Przy szkole jednoklasowej w Lisiej Górze z płacą roczną 300 złr. w. a.

4. Przy szkole jednoklasowej w Łęgu ad Partyń z płacą roczną 300 złr. w a mianowicie: w gotówce 290 złr. i użytek z z gruntu obliczony na 10 złr w. a.

5. Przy szkole jednoklasowej w Koszycach małych z płacą roczną 300 złr. w. a.

6. Przy szkole 4ro klasowej w Tuchowie na posadę nauczyciela kierującego z płacą roczną 450 złr. i 50 zł. za kierownictwo.

Do wszystkich powyżej wymienionych posad z wyjątkiem posady przy szkole Tuchowskiej przywiązane jest bezpłatne pomieszkanie, a do posady nauczyciela kierującego w Tuchowie odpowiednie relutum.

Na te posady prezentują Rady szkolne miejscowe.

Ubiegający się o te posady mają podania swoje należycie udokumentowane wnieść do c. k. Rady szkolnej okręgowej Tarnowskiej za pośrednictwem swoich władz przełożonych, najdalej do 20 maja.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Tarnowie, dnia 1 kwietnia 1883.

L. 309. R. S. O. (2301 3—3)

Celem stałego obsadzenia posady nauczyciela w V. szkole pospolitej 4ro klasowej na Kaźmierzu z płacą roczną 700 złr. w a której prezenta zastrzeżona jest tutejszej reprezentacyi miejskiej, ogłasza się niniejszem konkurs.

Kandydaci ubiegający się o rzeczoną posadę winni swoje podania dowodami służbowemi zaopatrzone, wnosić za pośrednictwem swych władz przełożonych do tutejszej Rady szkolnej okręgowej najdalej do 5 maja b. r.

Podania spóźnione lub niezaopatrzone w potrzebne dowody służbowe nie będą uwzględnione.

C. k. Rada szkolna okręgowa miejska.

Kraków, dnia 21 marca 1883.

L. 3863. (2269 3—3)

Przy sądzie powiatowym w Kalwaryi opróżniona została posada woźnego z roczna płacą 250 złr. z dodatkiem aktywalnym 25 prc. umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogącą posadę woźnego, w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12go lipca 1872 l. 98 d p. p. ułożone wnosić należy w czterech tygodniach od 10 kwietnia 1883 do Prezydyum sądu obwodowego w Wadowich.

C. k. sąd krajowy wyższy.

Kraków, 19 marca 1883

L. 769|pr. (2271 3—3)

Konkurs celem obsadzenia nowo systemizowanej posady adjunkta przy c. k. sądzie powiatowym w Leżajsku ewentualnie posady adjunkta przy innym sądzie powiatowym lub kolegialnym opróżnić się mogącej.

Ubiegający się o tę posadę wniosą swe powdania w dniach 14stu do Prezydyum c k. sądu obwodowego w Rzeszowie.

Rzeszów, dnia 2 kwietnia 1883.

Wyroki prasowe.

(2012)

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Ried hat auf Antrag der k. k. Staatsan waltschaft mit dem Erkenntnisse vom 16 März 1883, Z. 1533, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Rieder Wochenblatt" Nr 21 vom 13 März 1883, wegen des Artikels „Gedanken eines Bauers" nach §. 63 St G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 6 März 1883 Z. 6266, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Palecek" vom 2 März 1883, 5 Heft, 2 Auflage wegen des Artikels „Literarni ocistec Satyra od Ladislava Sehnala" nach § 122 a St. G. verboten.

Das k k Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 27 Februar 1883, Z. 5322, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Berliner Tagblatt" Nr 78 vom 15 Februar 1883 (Abendausgabe) wegen des Artikels (Denunciantenthum in Oesterreich" nach den § 65 a, 300 u. 302 St G verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 5 März 1883, Z 6081, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Socialdemokrat" Nr. 5 vom 25 Jänner 1883, wegen des Artikels „Avis an die Abonnenten und Correspondenten des „Socialdemokrat" nach § 300 St. G, wegen des Aufrufes „Parteigenossen!" nach §. 310 St. G., wegen des Artikels „Rußland" nach §. 305 St. G. endlich wegen des Artikels „Monarchische Wölfe und demokratische Schafe" nach §. 65 a St. G verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 2 März 1883, Z. 5740, die Weiterverbreitung der Flugschrift „Pracujici lide!" nach den §§. 58 a, b, c und 59 c St. G verboten.

Das k. k Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1 März 1883, Z. 5739, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Montags-Revue aus Böhmen" Nr. 9 vom 26 Februar 1883 wegen des Leitartikels „Prag, 25 Februar" nach §. 65 a St. G. verboten.

Das Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnisse vom 5 und 6 März 1883, ZZ. 5964 und 6153, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Narodni listy" Nr. 50 vom 28 Februar 1883, wegen des Artikels „Nemecke demostrace v Plzni" nach den §§. 302 und 305 St. G., dann der Zeitschrift „Palecek" Nr. 9 vom 2 März 1883, wegen des Artikels „Tiche tri mse" nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1 März 1883, Z. 5502, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Wesna Kutnohorska" Beilage zu Nr 16 der Zeitschrift „Kolinske nowiny" vom J 1883 wegen des Leitartikels „Nase zadostucineni", dann wegen des Correspondenzartikels „Z Ledce 19 unora" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k Statsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 8 März 1883, Z. 1544, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Teplitz-Schönauer Anzeiger" Nr. 18 vom 3 März 1883, wegen des Artikels „Unter dem Schutze der Immunität" nach § 65 a St. G. verboten,

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Pilsen hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 8 März 1883, Z. 1758, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Plzenske Listy" Nr. 18 vom 4 März 1883, wegen des Artikels „Organisujme se" nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Budweis hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13 März 1883, Z 1407, die Weiterverbreitung der „Deutschösterreichischen Volkszeitung" Nr. 20 vom 10 März 1883, wegen des Artikels „Die polnischen Schmarotzer" nach den §§. 65 a und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brün hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9 März 1883, Z. 3913 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Tagesbote aus Mähren und Schlesien" Nr. 54 vom 7 März 1883, wegen des Artikels „Unsere Einspruchsverhandlung" nach §. 24 des Preßgesetzes verboten.

Licytacye.

Zl. 525 (2342 1—3)

Zur Hereinbringung der Forderung des Leib Spindel & Cons. im Betrage von 190 fl. 56 kr. ÖW. wird beim k. k. Bezirksgerichte in Kałusz die neuerliche Relizitation der sub. lk. 90 in Dolhe Kałuszer Bezirkes gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden, zur Nachlaßmaße nach Hersch Mendel Kleiner gehörigen Realität auf Kosten und Gefahr des vertragsbrüchigen Chaim Isak Kleiner am 16 April 1883 um 10 Uhr. V. M mit dem vorgenommen werden, daß diese Realität um den Schätzungs-und Ausrufspreis von 235 fl öst W und im Falle als dieser nicht erzielt werden sollte auch unter demselben an den Meistbietenden wird hintangegeben werden

Das Vadium beträgt 23 fl.

Das Protokoll über die pfandweise Beschreibung und Abschätzung, so wie die sonstigen Feilbiethungsbedingniße können in der hg. Registratur eingesehen werden.

K. k Bezirksgericht

Kałusz, 6 März 1883.

L 6476. (2424 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kałuszu uwiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. gal. Zakładu kred. włość. w kwocie 250 zł. a. w. z pn odbędzie się w tut. c. k. sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 129 w Nowicy położonej, według księgi w dok. Tom. III. p 151, 152 n. 160, 161 Hnata Kecmana własnej, na 1.275 złr. w. a. oszacowanej ze wszystkiemi gruntami i budynkami w trzech term nach 10go kwietnia, 11 maja, i 13 czerwca 1883 każdym razem o 9 rano z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyżej tejże, na trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej lecz tylko za kwotę długom hipotecznym równającą się sprzedaną zostanie, w przeciwnym razie odbędzie się termin do ułożenia lżejszych warunków na dniu 10 lipca 1883 o 9 rano.

Wadyum wynosi 130 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych lub tych wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła mianuje się c. k. notaryusza p Hipolita Lewickiego.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz, 1 października 1881.

L. 596. (2438 1—3)

W dniach 25 kwietnia, 25 maja i 25 czerwca 1883 odbędzie się ponowna przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 20 subrep. 43 w Przysłupie położonej dłużników Maryi, Iwana i Nastuni Kudryczów własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu włościańskiego na zaspokojenie sumy 130 złr. w. a z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 250 złr.

Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Turka, dnia 22 lutego 1883.

L. 9069. (2376 1—3)

Celem ściągnięcia wierzytelności Berla Gellera 17 złr. w. a. z pn. odbędzie sąd 12 kwietnia, 10 maja i 21 czerwca 1883 o godzinie 11 rano licytacyjną sprzedaż realności Semka Frejów pod l. 85 w Rakowie położonej, składającej się z chaty i placu budowlanego.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywołania 85 złr. w. a,

Bliższe warunki i akt oszacowania w registraturze do przejrzenia

C. k. sąd powiatowy.

Dolina, 20 lutego 1883.

L. 4322. (2217 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 81 zł. 61 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie 12 kwietnia, 10go maja i 14go czerwca 1883 zawsze o godzinie 10 rano licytacya realności pod l. k 2 subrep. 66 w Iwli Jędrzeja Wiszniowskiego własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania 200 złr.

Zakład 20 złr. w. a.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Dukla, dnia 30 grudnia 1882.

L. 2293. (2220 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 122 złr. 36 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie 12 kwietnia, 10 maja i 14 czerwca 1883 zawsze o godzinie 10 rano licytacya realności pod l. k. 54 subrep. 56 w Teodorówce, Franciszka i Maryanny Kordysiów własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania 250 złr.

Zakład 25 złr. w. a.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k sąd powiatowy,

Dukla, dnia 10 grudnia 1882.

L. 2292. (2219 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 76 złr. 4 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie 12 kwietnia, 10 maja i 14go czerwca 1883 zawsze o godzinie 10 rano licytacya realności pod l. k. 73 subrep. 13 w Teodorówce Wojciecha Borka własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania 200 złr.

Zakład 20 złr. w. a.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze

C. k. sąd powiatowy.

Dukla, dnia 10 grudnia 1882.

L. 1164. (2208 1—3)

W c k. sądzie powiatowym w Białej odbędzie się w dniu 25 kwietnia, 23 maja i 14 czerwca 1883 o godzinie 10tej przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Anny Niklik w ilości 350 złr. przymusowa sprzedaż realności pod l. 57 w Straconce w powiecie Bialskim położonej Anny Herczykowej własnością będącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 270 złr. poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 27 złr.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymali ustanowiony adwokat tutejszy dr. Rosner.

Biała, dnia 20 lutego 1883.

Licytacye.

L. 10020. (1977 1—3)

Dnia 27 kwietnia, 29 maja i 3 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 14 w Kopalinach położonej wyk. hip. l. 44 i 45 księgi gruntowej gminy Grądy z miejsc. Kopal. objętej, Michała Cisonia i Maryi Gawędowej własnej, na rzecz Tow. kred włościan. we Lwowie celem zaspokojenia sumy 191 zł. 84 ct. w. a.

Cena szacunkowa 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny można przeglądać w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko, 30 grudnia 1882.

L. 6580. (2117 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mielcu sprzeda w trzech terminach 23 kwietnia, 21 maja, 25 czerwca każdym razem o godzinie 10tej rano realność pod lk. 11 w Wojsławiu położoną, masy spadkowej Pawła Sobusiaka, a względnie tegoż spadkobierców własną, ciała tabularnego nie stanowiącą, na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego 122 zł. 36 ct., na trzecim terminie także niżej ceny wywołania 1000 zł.

Wadyum 100 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Brandt.

Reszta warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w ts. registraturze.

Mielec, 31 stycznia 1883.

L. 17726. (1908 1— 3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Hersza Hausena w kwocie 200 zł z pn. rozpisuje c. k. sąd powiat. m. del. egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 78 w Jaksmanicach położonej, dłużniczki Anny Litwin własnej, w dniu 20 kwietnia, 25 maja, 22 czerwca 1883 zawsze o godz. 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa protokołem de prez. 7 kwietnia 1882 l. 5303 na kwotę 1282 zł. w. a. wyprowadzona.

Zakład wynosi 129 zł. w. a.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tutejszo sądowej registraturze.

C. k. sąd pow. m. del.

Przemyśl, 23 grudnia 1882.

L. 10385. (2090 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rohatynie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Izraela Ostern w kwocie 177 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności Dawida Blaustein w Rohatynie pod lk. 450 położonej, na trzech terminach, a mianowicie: dnia 19 kwietnia, 21 maja i 21 czerwca 1883 każdym razem o godz. 10 rano.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 600 zł.

Wadyum 60 zł. w. a.

Na pierwszych dwóch terminach realność rzeczona tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków można w tut. s. registraturze przejrzeć.

Rohatyn, 29 stycznia 1883.

L. 1159. (2057 1—3)

C. k. sąd obwodowy podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia należytości krakowskiej kasy oszczędności rat 360 zł., 360 zł., 360 zł., tudzież resztującego kapitału 7831 zł. 19 ct. w. a. z pn. odbędzie egzekucyjną licytacyę realności pod l. 114 w Nowym Sączu, Wojciecha i Wiktoryi Wałantowskich własnej, w dwóch terminach: w dniu 18 kwietnia i 9 maja 1883 o godz. 9 rano, na których takowa niżej ceny szacunkowej 14840 zł. w. a. sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 1484 zł. w. a.

Kuratorem wierzycieli, którzyby po 4 lutego 1883 do hipoteki realności weszli, lub którymby rezolucya licytacyjna lub przyszłe doręczone być nie mogły, jest adw. dr. Schornstein.

Nowy Sącz, 3 marca 1883.

L. 4400. (2019 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kalwaryi podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 17 kwietnia, 17 maja i w dniu 21 czerwca 1883 r. każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem odbędzie w ts. ck. sądzie na zaspokojenie należytości ck. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 1000 zł. względnie 842 zł. 6 ct. z pn. publiczna licytacya realności pod l. 22/25 w Przytkowicach, dłużników Wojciecha i Macieja Kucharczyków własnej.

Cenę wywołania stanowi suma 3000 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i akt zastawniczego opisu i oszacowania można przejrzeć w tutejszej sądowej registraturze.

Kalwarya, 15 grudnia 1882.

L. 6608. (2115 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mielcu sprzeda w trzech terminach, 23 kwietnia, 21 maja, 25 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10tej rano realność l. k. 325 w Mielcu położoną, ciała hipotecznego nie stanowiącą Michała i Wiktoryi Zacharskich własną na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego 196 złr. 40 ct. w. a. z pn. na trzecim terminie także niżej ceny wywołania 150 złr. w. a.

Wadyum 15 złr. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Brandt w Mielcu.

Reszta warunków licytacyjnych do przejrzenia w ts. registraturze.

Mielec, dnia 24 stycznia 1883.

L. 7678. (1964 1—3)

Dnia 24 kwietnia, 22 maja, 26 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10tej rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 4 i 116 księgi gruntowej Zawady uszewskiej objętych, Wojciecha Robaka, Jakóba Robaka, Floryana i Maryanny Kotarbów własnych na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, celem zaspokojenia sumy 252 złr. 61 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania realności wyk. hipot 4 objętej 700 złr., wadyum 70 złr, zaś cena wywołania realności wyk. hip. 116 objętej 100 złr.

Wadyum 10 złr. w. a.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków na dzień 26 czerwca 1883 o godzinie 4 po południu.

Warunki licytacyjne przeglądać można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, dnia 23 listopada 1882.

L. 7633. (1967 1—3)

Dnia 24 kwietnia, 22 maja, 26 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10tej rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności lk. 42 w Gosprzydowej wyk. hip. 42 księgi gruntowej gminy Gosprzydowa objętej, Kazimierza Wiśniowskiego własnej i realności nk. 80 tamże położonej wyk. hip. 80 objętej w połowie Wojciecha Wrony własnej, na rzecz Towarzystwa Zaliczkowego w Brzesku celem zaspokojenia sumy 300 złr.

Cena szacunkowa realności n. k. 42 1188 złr., wadyum 118 złr., a połowy realności nr. 80 345 złr., wadyum 34 złr.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych dnia 26 czerwca 1883 o godzinie 4 po południu.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądać można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, dnia 26 października 1882.

L. 8289. (1968 1—3)

Dnia 24 kwietnia, 22 maja, i 26 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10tej rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 30 w Zawadzie Uszewskiej położonej wyk. hip. księgi gruntowej gminy Zawada Uszewska objętej Wincentego Biernata własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia sumy 300 złr. i 200 złr. w. a.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków 26 czerwca 1883 o godzinie 4 po południu.

Cena szacunkowa 900 złr.

Wadyum 90 złr.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny przeglądać można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, dnia 30 listopada 1882.

L. 7093. (2380 1—3)

W dniach 24 kwietnia i 22 maja 1883 o godzinie 10tej rano przeprowadzona zostanie przymusowa sprzedaż realności pod lk. 14/4 w Glinach wielkich położonej ciała tabularnego nie stanowiącej do dłużnika Jakóba Maludy należącej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 151 złr 98 ct. z pn. Gdyby na powyższych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną nie została natenczas do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 22 maja 1883 o godzinie 4 po południu na który wszystkich wierzycieli się wzywa.

Cena szacunkowa wynosi 800 złr.

Wadyum 80 złr.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Radomyśl, dnia 24 stycznia 1883.

L. 216. (1978 1—3)

W sprawie egzekucyjnej Michała Szaltygła przeciw Jakubowi Juzwin pto. 90 złr. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod nk. 32 w Prosowcach położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Jakuba Juźwina własnej w trzech terminach a to dnia 25go kwietnia, dnia 23 maja i dnia 20 czerwca 1883, każdym razem o 10 godzinie rano z tem. że realność ta przy pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś przy trzecim terminie za jakąbądź cenę sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 807 złr.

Wadyum 80 złr. 70 ct.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy

Nowesioło, dnia 10 lutego 1883.

L. 7899. (2256 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce odnośnie do tutejszo-sądowego edyktu z dnia 29go września 1882 l. 5228 zawiadamia, iż w sprawie egzekucyjnej komisyi pożyczkowej powiatu Turczańskiego przeciw Dańkowi Fedoryk pto 66 złr. w. a. z pn. realność egzekuta pod l. 127 w Michniowcu położonej, wadyum 5 prc. ceny szacunkowej 600 złr. w. a za jakąkolwiekbądź cenę w sądzie tutejszym dnia 10 kwietnia 1883 o godzinie 9 przed południem sprzedaną zostanie.

Turka, dnia 31 grudnia 1882.

L. 85. (2245 2—3)

Dnia 11 kwietnia 1883, 16 maja 1883 i 27 czerwca 1883 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Ustrzykach dolnych przymusowa sprzedaż za pomocą jawnego przetargu realności w Hoszowczyku pod l. k. 31 położonej, Tymka Kosmyk własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego pto 19 rat po 6 złr. i reszty kapitału 44 złr. 80 ct. w. a. z 8 odsetkami.

Cena wywołania 150 złr. w. a

Zakład 15 złr. w. a.

Resztę warunków i akt opisania realności okaże tusądowa registratura.

C. k. sąd powiatowy.

Ustrzyki, 31 marca 1882.

L. 88. (2257 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Ustrzykach dolnych przedsięweźmie na zaspokojenie 18 rat po 6 złr. i reszty kapitału 48 złr. 84 ct. w. a. z pn. w dniach 11 kwietnia 1883, 16go maja 1883 i 27 czerwca 1883 zawsze o godzinie 10 przed południem publiczną licytacyę relaności w Serednicy pod l. k. 84 położonej, Michała Ochwata własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cena szacunkowa 250 złr. w. a.

Zakład 25 zł. w. a.

Bliższe warunki i akt opisania do przejrzenia w registraturze.

Ustrzyki dolne, 30 kwietnia 1882.

L. 6368. (1620 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w biurze 13tym tegoż sądu c. k. radcy Mochnackiego w celu zaspokojenia pretensyi Marcelego Greka w kwocie 1.260 złr. w. a. z przyn. odbędzie się dnia 24 kwietnia i 22 maja 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do spadkobierców ś. p. Antoniego Zagórskiego (syna) wedle dom. 228 pag. 391 n. 1 haer należącej realności pod l. $217\frac{3}{4}$ we Lwowie położonej na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 16.235 złr. 31 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 1.623 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli, Józefa, Kazimierza, i Maryanny Motylewskich, spadkobierców ś. p. Augustyna Witkowskiego i Ksawery Witkowskiej, Onufrego Zodyńskiego i Lei Zweifel, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 20 grudnia 1882 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Emil Byk kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Weiss mianowany został.

Lwów, dnia 24 lutego 1883.

L. 86. (2243 2—3)

Na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego a mianowicie: 16 rat po 21 złr. i reszty kapitału 184 złr. 21 ct. w. a. z pn. przedsięweźmie tutejszy sąd dnia 11 kwietnia 1883, 16 maja 1883 i 27 czerwca 1883 licytacyjną sprzedaż realności Jwana Stefanowego w Berehach dolnych pod l. k. 39 położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej.

Cena wywołania 600 złr. w. a.

Zakład 60 złr. w. a.

Bliższe warunki, akt opisania i oszacowania w registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy.

Ustrzyki, 31 marca 1882

L. 4736. (2228 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że dnia 12 kwietnia 1883, o godz. 10 z rana, odbędzie się w sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności w Kutach pod l. k. 359 położonej, wedle księgi gruntowej własność Waleryana Siarkisiewicza stanowiącej, na zaspokojenie pretensyi galicyjskiego funduszu indemnizacyjnego w kwotach $51\frac{1}{2}$ ct. 9 zł. 88 ct, 44 ct., 4 zł. $56\frac{1}{2}$ ct. i t. d. z pn. a to za jakąkolwiekbądź cenę.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 190 zł. w. a. zaś resztę warunków licytacyjnych, tudzież odpis aktu oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w ts. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych Sury Bernfeld, Ozyasza Wolfa Bernfelda, Aureli Krzysztofowej Bogdanowiczowej Anaduluczki i Dawida Glasberga, względnie tychże z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, tudzież wierzycieli, których pretensye dopiero po 3 maja 1877 zaintabulowanemi zostały, lub którym uchwała niniejsza z jakichkolwiekbądź powodów wcześnie doręczoną być nie mogła, ustanawia się Eliasza Tymoczkę kuratorem, i temuż uchwałę licytacyjną się doręcza.

Kuty, 3 września 1882.

L. 657. (2242 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Ustrzykach dolnych przedsięweźmie na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego a to 19 rat po 12 złr. i reszty kapitału 80 złr. 90 ct. w. a. z pn. w dniach 11 kwietnia 1883, 16 maja 1883 i 20 czerwca 1883 zawsze o 10 godz. przed południem publiczną licytacyę realności w Równi pod lk. 15 położonej, Michała Misko własnej.

Cena szacunkowa 400 złr. w. a.

Zakład 40 złr. w. a.

Bliższe warunki i akt opisania złożone w registraturze.

Ustrzyki dolne, 11 kwietnia 1882.

L. 658. (2244 2—3)

Dnia 11 kwietnia 1883, 16 maja 1883 i 20 czerwca 1883 zawsze o godzinie 10 przed południem odbędzie się w podpisanym sądzie przymusowa licytacya realności włościańskiej w Równi pod lk. 28 rep. 58 położonej, Waska Mindzia własnej, na rzecz Zakładu kredyt. włość. pto 20 rat po 12 złr. i 80 złr. 90 ct. w. a.

Cena wywołania 400 złr. w. a.

Zakład 40 złr. w. a.

Akt opisania i warunki licytacyi złożone w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Ustrzyki, 15 kwietnia 1882.

L. 2814. (2258 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kred. włość. przeciw Dmytrowi i Maryi Czemerys w sprawie o 16 rat po 12 złr. i resztę kapitału 112 złr. 71 ct. w. a. w dniach 11 kwietnia 1883, 16 maja 1883 i 20 czerwca 1883 publiczna sprzedaż realności pod lk. 33 w Rabem położonej, każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 600 złr., a zakładem 60 złr. przeprowadzoną będzie, tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w tusądowej registraturze przeglądać.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono p. Antoniego Namieśniowskiego z Ustrzyk.

C. k sąd powiatowy.

Ustrzyki, 22 listopada 1882.

L. 1172. (1755 3—3)

W dniach 21 maja, 25 czerwca i 23 lipca 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 27 sub. rep. 5 w Barańczycach powiecie samborskim położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, w sprawie c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Iwanowi Waszczak a względnie tegoż spadkobiercom Janowi i Jurkowi Waszczakom pto 196 zł. w. a z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 350 zł.

Wadyum 35 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych i innych którymby uchwała dozwalająca przymusową sprzedaż doręczoną być nie mogła ustanowiono adw. dra Witza z substytucyą adw. dra Kohna.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego m. d.

Sambor, d. 31 stycznia 1883.

L. 2644. (2230 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach: 16go maja, 20go czerwca i 20go lipca 1883, każdym razem o 10 godzinie przed południem, publiczną przymusową sprzedaż realności pod l. k. 24 w Stronionicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Stefana i Maryi Koniczkowskich własnej, celem wydobycia wierzytelności Mojżesza Knöbla w kwocie 33 zł. w. a z pn.

Cena wywołania 595 zł. Zakład 60 zł. wal. austr.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyi tudzież protokół zastawniczego opisania i oszenienia można przejrzeć w sądzie.

Nizankowice, 30 czerwca 1882.

L. 12233. (2341 3—3)

C. k sąd powiatowy w Czortkowie w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Jankowi Wynnyczuk o zapłacenie 15 rat po 6 zł. z pn. przedsięweźmie w trzech terminach dnia: 10 kwietnia, 8 maja i 5 czerwca 1883, każdym razem o godz. 10 rano, w zabudowaniu sądowem publiczną sprzedaż dłużniczej realności wyk. hip. 353 w Zalesiu z tem, że przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej sumy 500 zł. zaś na trzecim także poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi suma 500 zł. Zadatek 50 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyi jakoteż wyciąg tabularny w tut. sąd. registraturze przejrzeć można.

Kuratorem wierzycieli adwokat dr. Czaczkowski.

C. k. sąd powiatowy

Czortków, 1go lutego 1883.

L. 728. (1757 3—3)

Dnia 21 maja, 25 czerwca 1883 i 23 lipca 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedarz realności pod l. k. 49 w Brześcianach w powiecie samborskim położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w sprawie Mojżesza Ballenzweiga przeciw Maksymowi Buczko pto 34 zł. 84 ct. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 385 zł. w. a.

Wadyum 38 zł. 50 ct.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć

Dla wierzycieli, którymby uchwała niniejsza doręczoną nie została, ustanowiono równocześnie kuratora w osobie adw. dra Fiternika z substytucyą adw. dra Budzynowskiego.

Z c. k. Sądu powiatowego m. d.

Sambor, d. 20 stycznia 1883.

L. 7898. (2255 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż odnośnie do tutejszosądowego edyktu z dnia 4 września 1882 l. 4243 celem zspokojenia pretensyi komisyi pożyczkowej powiatu Turczańskiego przeciw masie nieobjętej po śp. Onufrym Smolj- w zastępstwie kuratora Michała Smolij Hryiciów realność pod l. 121 w Michniowcu po złożeniu 5 pr. wadyum wartości szacunkowej 150 zł. na czwartym terminie dnia 11 kwietnia 1883 o godzinie 9 przed południem za jakąkolwiekbądź cenę w sądzie tutejszym sprzedaną zostanie.

Turka, dnia 31 grudnia 1882.

L. 1764. (2218 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 126 zł. 31 ct. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie 3 kwietnia, 2 maja i 31 maja 1883, zawsze o godz. 10 rano, licytacya realności pod l. k. 64 subrep. 48 w Lubatowej spadkobierców Szymona Waclara, Kajetana, Reginy i Albiny Waclarów własnej ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania 300 zł. Zakład 30 zł. wal. austr.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Dukla, dnia 4go grudnia 1882.

L. 1054. (2226 3—3)

Dnia 5 kwietnia, 2 maja i 31 maja 1883 zawsze o godzinie 10 rano będzie część gruntu należącego do gospodarstwa pod l. 93 w Iwli położonego, ciała tabularnego niestanowiąca sprzedaną w drodze publicznej licytacyi na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Maciejowi i Wincentemu Kordysiom o 150 zł.

Cena wywołania 250 zł. Wadyum 25 zł. w. a.

Resztę warunków akt opisania i oszacowania można w sądzie przejrzeć.

C. k sąd powiatowy

Dukla, dnia 31 października 1882.

L. 1492. (2225 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 187 zł. 51 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie 5go kwietnia, 2go maja i 31go maja 1883, zawsze o godzinie 10 rano licytacya realności pod l. k. 15 subrep. 4 w Rogach Michała Aszklara własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania 400 zł. Zakład 40 zł. wal. austr.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C k. sąd powiatowy

Dukla, dnia 10 grudnia 1882.

Księgi gruntowe.

L. 46. (2422)

Komisya hipoteczna przy sądzie powiatowym w Gorlicach zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy „Męciny wielkiej" z dniem 14 kwietnia 1883 rozpocznie.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia udzielone urzędom gminnym do rozpowszechnienia.

Gorlice, 4 kwietnia 1883.

L. 1863. (2437)

Akta założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Suszyca rykowa" składa się do przejrzenia w sądzie tutejszym

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania mogą być wnoszone do dnia 16 kwietnia 1883, na którym ewentualnie rozprawy przeprowadzone będą.

Staremiasto, dnia 5 kwietnia 1883.

L. 7847. (2423)

Arkusze posiadania i inne akta mające służyć do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej "Pukasowce" z miejscowością „Koripów" złożone zostały w sądzie tutejszym do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie tutejszym pisemnie lub ustnie do dnia 23go kwietnia 1883, w którym to dniu ewentualnie dalsze dochodzenia przeprowadzone będą.

C. k. sąd powiatowy.

Halicz, dnia 30 marca 1883.

L. 2223. (2268 1—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla gmin katastralnych następujących:

Podolany, Czasław, w okręgu sądu powiatowego w Dobczycach;

Hucisko, w okręgu sądu powiatowego w Głogowie;

Wróblowice, w okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego w Tarnowie;

Sielec, w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

Kamionna z miejscowością Pasierbiec, Trzciana z miejscowościami: Glinik i Libichów, w okręgu sądu powiatowego w Wiśniczu;

Wola Radłowska. w okręgu sądu powiatowego w Radłowie;

Małówka, Strzyżów, w okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie;

Borek stary, w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie;

Gorliczyna, w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Kopcie, w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowy;

Mazury, w okręgu sądu powiatowego w Sokołowie;

Słomka, Witów, w okręgu sądu powiatowego w Limanowy;

Wrzawy, Łapiszów, w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Wołowiec, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Brzezinka, w okręgu sądu powiatowego w Krzeszowicach położonych; otwarto nowe księgi gruntowe, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 19 października 1881 l. 17.240 do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi objętych z dniem 31 stycznia 1883 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty do dnia 30go września 1883 włącznie w tym sądzie powiatowym, w okręgu którego dotycząca gmina katastralna się znajduje zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków, 7 lutego 1883.

Upadłości.

L. 11854. (2431 2—3)

Ces. kr. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 D. p. p. położony majątek Wolfa Burkera właściciela składu papieru cygaretowego i zapałek we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu radcy c. k. sądu krajowego Kostrakiewiczowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adwokata Dr. Sokala, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym celu wyznacza się termin na dzień 3 kwietnia 1883 godzinę 4 po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 31 maja 1883 i podać ją na terminie na dzień 6 czerwca 1883 godzinę 4 po południu, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysługa prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej". Zc. k. sąd krajowego.

Lwów, dnia 19 marca 1883.

L. 10928. (2372)

Do likwidacyi dodatków w masie konkursowej Mechla Kohn i Ire Preis zgłoszonych pretensyj Ozyasza i Keili Schlesinger, Karola Ohly, A. Hausera, firmy B. Brecher. tudzież Jakuba Landaua wyznaczam termin w tutejszym sądzie na dzień 26go kwietnia 1883 o godzinie 9 rano.

Brzeżany, dnia 7 marca 1883.

Komisarz konkursowy.

L. 6. (2240 3—3)

W sprawie konkursowej Jakóba Liebermana postanawiam do likwidacyi pretensyj ponowny termin na 24 kwietnia 1883, godzinę 10tą rano.

Rawa, 16 marca 1883.

C. k. komisarz konkursowy.

Walter.

L. 2691. (2213 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jakoteż w krajach, których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 Nr. I. dz. u. p. z roku 1869 obowiązuje, położonego nieruchomego majątku Mojżesza Bochnera handlarza żelazem w Kołomyi i że do kierowania tym konkursem ustanowionym został jako komisarz konkursowy c. k adjunkt sądowy p. Andrzejowski zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy adw. dr. Freudenberg.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszelkie swe, z któregobądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, do dni 60 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym sądzie zgłosili i aby na terminie na dzień 25 maja 1883 godzinę 9 przed południem, do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyi wykazali. Z resztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli ustanawia się termin na dzień 20 kwietnia 1883 godzinę 9 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo, kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej" ogłaszane.

Kołomyja, 16 marca 1883.

L. 4712. (2362 2—3)

C. k sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Leiby Lustiga w Tarnowie zamieszkałego, a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jakoteż do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 D. P. P. z r. 1869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Feliks Osadziński, c. k. adjunkt sądowy w Tarnowie, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adwokat dr. Bronisław Gałecki.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd, lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 16 kwietnia 1883 o godzinie 4 po południu w biurze komisarza konkursowego, na którem stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 2go lipca 1883, stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych, w sądzie zgłosić, i na posłuchaniu w dniu 2 sierpnia 1883 o godzinie 4 po południu odbyć się mającym, do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

W Tarnowie, dnia 2 kwietnia 1883.

L. 4591. (2308 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza kokurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy, w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Ozyasza Ragera, kramarza w Przemyślu, i mianuje c. k. adjunkta sądowego Lorenza komisarzem konkursowym zaś c. k. notaryusza Rokickiego komisarzem inwentaryalnym, polecając ostatniemu, ażeby opieczętowanie i spisanie masy konkursowej natychmiast przedsięwziął.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się p. adw. dra Mendrohowicza i wszystkich wierzycieli wzywa się, ażeby na terminie dnia 16 kwietnia 1883 o 10 godzinie rano z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub wyboru innego zarządcy masy i tudzież wyboru zastępcy i zarządcy masy wydziału wierzycieli wobec komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej wyznacza się termin do 4 czerwca 1883, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swe, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w sądzie tutejszym, a to to tem pewniej zgłosić mają, ileże ich w razie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie na dzień 5 lipca 1883 o 10tej godzinie rano niniejszem wyznaczonym, który stanowi się zarazem jako termin do możliwego zawarcia ugody, winni wierzyciele. w razie gdyby ugoda do skutku nie przyszła, płynność zgłoszonych poprzednio wierzytelności, oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjść mają wobec komisarza konkursowego wykazać.

Na tymże terminie, wolno jest wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Dla zachodzącej obawy ucieczki zarządza się po myśli §. 98 u. konk. przyaresztowanie krydataryusza.

Nakoniec podaje sąd do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej".

Przemyśl, 3 kwietnia 1883.

L. 2832. (2253 3—3)

C k. sąd obwodowy w Złoczowie otwiera niniejszem konkurs na wszelki gdziekolwiek się znajdujący ruchomy majątek jakoteż i na nieruchomy a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 Nr. 1 dz. p. p. położony majątek Salamona Polster kramarza w Brzeżanach.

Kierownictwo tego konkursu porucza się c. k. sędziemu powiatowemu w Brzeżanach jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się p. dra Henryka Finkelsteina adwokata w Brzeżanach wzywając zarazem wierzycieli aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do potwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy, i aby przedsięwzieli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 12go kwietnia 1883 o godzinie 11 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Brzeżanach.

Ktokolwiek chce wystąpić z pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej jako wierzyciel konkursowy powinien takową, chociażby o nią spór był w toku, zgłosić w tym c. k. sądzie obwodowym lub w c. k. sądzie powiatowym w Brzeżanach wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych, przed upływem 31 maja 1883 i podać ją na terminie na dzień 26go czerwca 1883 o godzinie 11 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Brzeżanach wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby posiadające ich zaufanie.

Na terminie tym ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Złoczów, dnia 24 marca 1883.

Rozmaite obwieszczenia.

(2350 3—3)

Wydział Izby Adwokatów podaje do wiadomości, że p. Maurycy Hörrmann Wüllerstorf i Urbair, emerytowany radca c. k. sądu wyższego krajowego, wpisany został na podstawie uchwały Wydziału z dnia 2?go m rca 1883 do L. 162 z dniem 22go marca 1883 w listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 22 marca 1883.

L. 5861. (2397 2—3)

W celu nadania hurtownej sprzedaży tytoniu w Żurawnie, z którą jest połączona także drobiazgowa sprzedaż marek stemplowych, oraz urzędownie ostemplowanych blankietów wekslowych od 5 zł. nadół, rozpisuje się konkurencya przez wniesienie piśmiennych ofert, które zaopatrzone w wadyum w kwocie 100 zł. tudzież legalne poświadczenia pełnoletności, moralności i posiadania dostatecznego majątku należy wnieść włącznie do 26go kwietnia 1883 do 12tej godziny z południa do naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Obrot materyałów wynosił w roku 1882.

a) co do tytoniu . . 23.838 zł. 4 ct.
b) co do marek stemplowych i urzędownie ostemplowanych blankietów wekslowych . . 4.081 zł — ct.
Razem . 27.919 zł. 4 ct.

Bliższe warunki licytacyjne mogą być przejrzane w tutejszej c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu i w c. k. nadzorze straży skarbowej w Żurawnie.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu

Lwów, dnia 3go kwietnia 1883.

L. 3617. (1861 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Hammera, iż przeciw niemu wniósł Dawid Eisenklamm dnia 15 marca 1883 do l. 3617 pozew wekslowy o 70 zł. z pn. na który nakaz zapłacenia tej kwoty dnia 15 marca 1883 l. 3617 wydany ustanowionemu dla pozwanego kuratorowi adw. drowi Frühlingowi doręczony został.

C. k. sąd obwodowy

Tarnopol, dnia 15 marca 1883.

L. 5969. (2105 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rudkach oznajmia niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Wincentemu Mudrak hipotecznego wierzyciela realności pod l. 33 w Rudkach, względnie jego niewiadomym spadkobiercom, że z powodu wniesionej przez Aleksandra i Antoninę Chabasowskich prośby o wydzielenie 305 sąż. kw. z realności l. 33 w Rudkach i utworzenie osobnego ciała tabularnego, dla niego kuratorem p. Romualda Świżyńskiego, i wzywa go, by z tym kuratorem względem bronienia swych praw się porozumiał, lub innego zastępcę sobie obrał.

C. k. sąd powiatowy

Rudki, 27 stycznia 1883.

L. 2737. (2371 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie jako władza spadkowa zmarłego w dniu 23 lipca 1882 w Stanisławowie Michała Gątkiewicza, właściciela dóbr Kutysk, w powiecie Tłumackim położonych, wzywa niniejszem po myśli §. 813 ust. cyw. wszystkich wierzycieli ś. p. Michała Gątkiewicza, aby w przeciągu trzech miesięcy od czasu trzeciego ogłoszenia tego edyktu w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej licząc, pretensye swoje do masy spadkowej zmarłego Michała Gątkiewicza w tutejszym sądzie pod rygorem w §. 814 ust. cyw. określonem zgłosili

Stanisławów, dnia 10 marca 1883.

L. 1165. (1893 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Starejsoli wiadomem czyni, że Ruchla Steinhauser w Felsztynie w roku 1880 beztestamentarnie z pozostawieniem majątku zmarła. Wzywa się więc niewiadomych z miejsca pobytu Chaję Steinhauser i Finklę Steinhauser jako dzieci, by w ciągu 1 roku w sądzie tutejszym deklaracyę do spadku wniesły, gdyż w razie przeciwnym pertraktacya spadkowa z ich kuratorem Józefem Wrzask przeprowadzoną będzie.

C. k. sąd powiatowy

Starasól, 20 marca 1882.

L. 2871. (2420 1—3)

Niewiadomą z miejsca pobytu i życia Judes Wechsler zawiadamia się, że Ascher Japke wniósł przeciw niej pod dniem 21 lutego 1883 l. 2871 prośbę o wykreślenie prawa zastawu dla sum 25 rubli dep. i 25 rubli karb. w stanie biernym realności Nr. fab. 941 w Brodach dom. nov. 7 pag. 306 n. 29 on. prenotowanego, w skutek czego wedle §. 45 ustawy hipot. termin na dzień 4 maja 1883 o 9 godz. rano biuro Nr. 3 celem wykazania, że termin usprawiedliwienia otwartym jest, lub że pozew wniesiony wyznaczonym został. Ustanawiając dla tejże niewiadomej kuratorem adwokata dra Henryka Starzewskiego w Brodach, wzywa się ją, by na rzeczonym terminie albo sama stanęła, lub temuż albo innemu zastępcy informacyę udzieliła, inaczej proszone wykreślenie dozwolonem zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Brody, 4 marca 1883.

L. 2066. (1665)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych firmę „Towarzystwo zaliczkowe w Borszczowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką" którego osnowa statutu zawiera następujące ustawą z 9 kwietnia 1873 Dz. u. p. przepisane istotne wymogi:

1) Towarzystwo zaliczkowe w Borszczowie zawiązało się na podstawie statutu z d. 1 lutego 1883.

2) Nosi ono firmę Towarzystwo zaliczkowe w Borszczowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

3) Siedziba jego jest w Borszczowie.

4) Przedmiotem przedsiębiorstwa jest dostarczanie członkom swoim na umiarkowany procent gotowych pieniędzy, potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie lub rzemiośle, za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

5) Czas istnienia stowarzyszenia jest nieograniczony.

6) Stowarzyszenie zastępuje Dyrekcya sądownie i pozasądownie a na walnem zgromadzeniu członków dnia 1 lutego 1883 zostali wybrani na członków Dyrekcyi.

a) Ks. Michał Gułła, gr. kat. proboszcz w Borszczowie jako dyrektor;

b) Antoni Biliński, właściciel realności w Borszczowie i urzędnik wydziału powiatowego jako kasyer;

c) Kazimierz Dobrowolski, kierujący nauczyciel szkoły ludowej w Borszczowie jako kontrolor;

d) Franciszek Duch, jako zastępca dyrektora;

e) Ludwik Przełocki, jako zastępca kasyera;

f) Edward Michalewski, jako zastępca kontrolora.

7) Dyrekcya będzie firmę w ten sposób podpisywać, iż członkowie Dyrekcyi pod wyciśniętą stampiglią, zawierającą firmę Towarzystwa lub pod napisem firmy, przez kogokolwiek uskutecznionym swoje nazwiska podpiszą.

8) Ogłoszenia stowarzyszenia dotyczące umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej.

9) Stowarzyszenie to wreszcie jest towarzystwem z poręką nieograniczoną.

Tarnopol, dnia 13 lutego 1883.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. kolej Arcyksięcia Albrechta.

Obwieszczenie.

L. 2748. (2456 1—2)

Niniejszem zawiadamia się P. T. panów akcyonaryuszów c. k. uprzyw. kolei Arcyksięcia Albrechta, iż **ósme zwyczajne walne Zgromadzenie** odbędzie się **w sobotę dnia 12go maja 1883 o 10 godzinie przed południem** w Wiedniu w sali wykładów klubu austryackich urzędników kolejowych (I Eschenbachgasse 11).

Porządek dzienny;

1. Sprawozdanie Rady zawiadowczej z czynności i przedłożenie bilansu za rok 1882 niemniej też udzielenie absolutoryum.
2. Sprawozdanie wydziału rewizyjnego ze Sprawdzenia rachunków za rok ubiegły.
3. Wnioski i uchwała co do wysokości kwoty wypłacić się mającej za kupon z dnia 1go lipca 1883.
4. Wniosek i uchwała co do wynagrodzenia Rady zawiadowczej.
5. Uzupełnienie Rady zawiadowczej
6. Wybór trzech rewizorów i trzech zastępców do sprawdzenia rachunków Towarzystwa za rok bieżący.

Uprawnieni do głosowania P. T. Panowie akcyonaryusze, którzy życzą sobie wziąć udział w Walnem Zgromadzeniu, zechcą w myśl §. 34 statutów złożyć swoje akcye najdalej do 28 kwietnia b. r.

w Wiedniu w kasie centralnej kolei arcyksięcia Albrechta;

w Frankfurcie nad Menem w niemieckim Banku związkowym, lub też w domu bankowym p. Erlangera i synów.

Przy złożeniu akcyi, należy sporządzić dwie w liczbowym porządku ułożone konsygnacye i przez składającego własnoręcznie podpisać te konsygnacye. Jeden egzemplarz konsygnacyi zaopatrzonej potwierdzeniem odbioru, otrzyma składający, a po odbyciu walnego zgromadzenia, będą akcye tylko za zwrotem tych konsygnacyj wydane.

Zwraca się uwagę P. T. Panów akcyonaryuszów, iż wedle §. 35 stat każde 25 akcyj do jednego głosu uprawniają, dalej iż żaden akcyonaryusz nie może przyjąć więcej nad jedno pełnomocnictwo, i że pełnomocnik także sam do głososowania musi być uprawnionym.

Pełnomocnictwa należy okazać najpóźniej dwa dni przed zebraniem Walnego Zgromadzenia w Zarządzie centralnym w Wiedniu.

Osoby niewłasnowolne i osoby moralne, mają być zastąpione przez swoich prawnych lub statutami ustanowionych reprezentantów, kobiety zaś przez pełnomocników, którzy to zastępcy nie muszą być akcyonaryuszami.

Wiedeń, dnia 31 marca 1883.

Rada zawiadowcza.

(Przedruk nie będzie płacony).

KAZIMIERZ LEWICKI

Główny skład dla Galicyi

PORCELANY, SZKŁA I TOWARÓW MIESZANYCH

we Lwowie ulica Trybunalska l. 6

założony w roku 1845.

poleca: **Zapałki szwedzkie**
1 pakiet zawierający 10 pudełeczek 7 centów

Postumenciki stołowe do szwedzkich zapałek, sztuka po 25 cnt., 30 cnt. 70 cnt. i wyżej.

Wykłuwacze do zębów zwykłe, 100 wiązanek 50 centów, zaś lepsze 1 wiązanka 5 centów.

Piramidki na zwykłe siarniki z gliny, po 15 cnt. i po 20 cnt.
dtto. z porcelany po 25 cnt., 30 cnt., 50 cnt. i wyżej.

Popielniczki do cygar z porcelany, terakoty, majoliki w obfitym wyborze.

A. Jasińska

modniarka

w domu p. Wiesnera krawca, ul. Halicka l. 42, naprzeciw c. k. sądu karnego, uprasza szanowną Publiczność o pamięć na jej firmę słynną z dobrego gustu.
(2429 1-2)

Realność jednopiętrowa o 9ciu oknach frontu, z werandą i ogród kiem, jest pod korzystnemi warunkami **do sprzedania.** — Bliższej wiadomości udziela właściciel między godziną 2gą a 4tą po południu, ulica Jabłonowskich **l. 12.** (2324 2—3)

Bazar Markiewicza

Pierwszy skład wyrobów krajowych **we Lwowie,** *Plac Maryacki l 10,* utrzymuje na składzie i poleca:

Płótna

wyrobu krajowego

akoteż różne przeroby z tychże, a mianowicie

już gotowe

kalesony, koszule, prześcieradła, sienniki, ściereczki, maglowniki, mocne wory zbożowe,

również (7 13 ?)

ręczniki, obrusy, serwety, ka-ronki, skarpetki, pończochy, fi-limki itp. wyroby krajowe.

(2259 4—10)

Kartofle nasienne

August der starke (białe) wyborne w smaku nadzwyczaj plenne i trwałe, szczególnie godne polecenia 100 kilo 18 złr., 5 kilo 1 złr. 20 ct.

Redskin flourball duże, czerwone, plenne nigdy nie gniją, 100 kilo 10 złr. 5 kilo 60 ct.

Fidelio, szara, chropawa łupina, nadzwyczaj trwałe i plenne. 5 kilo 1 złr. 50 ct.

Białe róże, piękne smaczne 5 kl. 60 ct.

Poleoson edel, duże, kragłe białe 5 kilo 1 złr.

Zielone drobne, bardzo smaczne i trwałe 5 kilo 60 ct.

Woreczki pięciokilogramowe wysyłam za pobraniem poczta, większe ilości dostawiam loco stacya kolei Krechowice.

Wszystkie gatunki wypróbowane, rozmnożone z $^1/_2$ kilograma. —

Franciszek Słoński w *Rożniatowie,* poczta loco.

1882 — 1882

Zupełnie świeży transport

HERBATY

Chińsko-rossyjskiej otrzymał handel

FRYDERYKA SCHUBUTHA i SYNA

we Lwowie, Rynek l. 45

pół kilo herbaty Congo zł. 1.90
pół kilo herbaty Souchong przed zł. 2.30
pół kilo herbaty Souchong najpr. zł. 3.—
pół kilo herbaty Pecco zł. 4.—

pół kilo herbaty Pecco przedniej zł. 3.—
pół kilo herbaty Pecco najprzedn. zł. 4.—
pół kilo herbaty Pecco karaw zł. 5, 6 i 8
pół kilo herbaty Pecco żółtej zł. 8.

OKRUCHY HERBACIANNE zł. 2.80

pół kilo zł. 1.50, najlepsze zł. 1.80.

stary RUM butelka cała zł. 1.50, pół zł. —.75, ćwierć zł. —.40

świeży RUM bremski butelka cała zł. 2.30, „ pół zł. 1.—, „ ćwierć zł. —.50

Cenniki rozsełam franco.

Zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą wysełają się.

Opakowanie nic się nie liczy.

(1690 4 6)

1882 — 1882

Dra Karola Mikolascha

Wody lecznicze gazowe.

Alkaliczna. Smaku bardzo przyjemnego, zastępuje nader korzystnie szczawy rodzime jak n. p. Szczawnicką, Selcerską i t. p., od których jest o wiele skuteczniejszą Używa się bądź sama przez się, bądź też pół na pół zmięszana z zwykłą wodą. Cena 16 ct.

Gorzka. Z powodu wcale nieprzykrego smaku i energiczniejszego chociaż nie drażniącego skutku, przewyższa wszystkie wody naturalne przeczyszczające. Cena 16 ct

Jodowa i Bromowa. Należy używać według przepisu lekarskiego tam, gdzie Jod lub Brom są wskazane. Różni się od zwykle używanych rozczynów soli jodowych lub bromowych tem, iż jest przyje[mniejszą] do użyc[ia] i skuteczniejszą z powodu podniecania czynności narzędzi przeistaczających. Cena 18 ct

Litowa. Przeciw cierpieniom pęcherza i t. p. według ordynacyi lekarskiej. Zawiera lit w ilości znacznie większej jak którakolwiek woda mineralna. Cena 16 ct.

Magnowa. Przeciw zgadze, kwasom żołądkowym nadmiernym i ztąd pochodzącym dolegliwościom. Bez przechwały w smaku i skutku nieprześcigniona. Cena 16 ct.

Żelazista. Nie ma środka, żelazo zawierającego, któryby był tak przyjemny do użycia, tak skuteczny, oraz tak tani, jak ta woda. Żelazo w tem połączeniu ustrój ludzki przyswaja niemal bezpośrednio. Cena 16 ct.

Salicylowa zawiera salicylan sodowy, obecnie tak ważną w lecznictwie odgrywający rolę w cierpieniach reumatycznych, (gośćcowych) artrytycznych, nerwowych, w migrenie i t. p. Salicylan sodowy w tej postaci podany, uchyla towarzyszące temu środkowi skutki ujemne, jak drapanie w gardle, nudności, utratę apetytu, gdy przeciwnie po użyciu wody salicylowej tylko skutki dodatnie występują spotęgowane. Cena 18 ct.

Lemoniada angielska gazowa. Jest to bardzo łagodny, smaczny i przyjemny środek przeczyszczający dla niewiast i dla dzieci Cena 35 ct.

Niebywała taniość tych środków leczniczych czyni je dla każdego przystępnemi, a skuteczność tychże wprowadza niemal w podziw, osobliwie lekarza, obznajomionego dokładnie ze skutkami pojedynczych tych wód składników.

Skuteczność ta polega na szczęśliwej kombinacyi dodatków nader pojedynczych, osobliwie zaś na przesyceniu tych wód bezwodnikiem węglowym.

Skład chemiczny każdej wody leczniczej uwidoczniony jest na etykiecie i broszurce, którą się na żądanie dodaje.

Za próżne flaszki z etykietami płacę po 6 ct., tak iż woda sama tylko 10, względnie 12 centów kosztuje.

Wysełam pocztą lub koleją i liczę za opakowanie od 10 — 20 30 — 40 — 50 flaszek
40 — 60 — 80 — 90 — 100 centów.

Mniej 10 flaszek nie wysełam.

Strzedz się należy wód podrabianych i naśladowanych tem szkodliwszych, jeżeli fałszerze nie są fachowymi. Najlepiej jest udawać się wprost do składu głównego lub też do składów w aptekach renomowanych się znajdujących.

Każda flaszka opatrzona jest kapslą, na której nazwisko: „**Mikolasch**" jest uwidocznione, na korku zaś nazwisko to wypalone. Na etykiecie znajduje się znak ochronny: „Gwiazda" po za którą widocznym jest wąż, wijący się na lasce Merkurego.

Skład główny w aptece pod gwiazdą

PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie.

(7880 30—?)

Ces. król. uprzyw.

galic. akcyjny Bank hipoteczny

wydaje **we Lwowie** a przez Filie

w Krakowie, Czerniowcach i Tarnopolu

ASYGNATY KASOWE

4 procentowe, płatne w **30** dni po wypowiedzeniu.

Wszystkie znajdujące się w obiegu $4^1/_2$procentowe asygnaty kasowe z 60-dniowem wypowiedzeniem będą oprocentowane, **począwszy od dnia 1 czerwca 1883, po 4%** z 30-dniowem wypowiedzeniem.

Lwów, 30. marca 1883.

DYREKCYA.

(Przedruk nie będzie płacony) (2175 2-?)

Odszczególnione pięciom[a] medalami zasługi i listem pochwalnym

za niezrównane środki

mianowicie:

Antilenttilia

usuwa **piegi, opalenie słoneczne, plamy wątrobiane,** nadaje twarzy białość, delikatność i przejrzystość. **Cena 2 zł.**

WODA FIJOŁKOWA

nieporównany środek, usuwa z twarzy pryszcze, liszaje, trędziki, pierzchnienie i łuszczenie się skóry i wygładza zmarszczki i pory. Twarz odświeża i nadaje nieporównaną delikatność. **Cena 1 zł.**

WODA LILJOWA

Plamy żółte, brunatne i ostudy z twarzy, szyi i piersi pod wpływem tej cudownej wody po kilkakrotnem użyciu zupełnie nikną. **Cena 1 zł. 50 ct.**

MAGNOLINA

jedyny środek odświeżający płeć, skóra sucha, szorstka i zgrzybiała pod wpływem **Magnoliny** staje się miękką, przejrzystą i delikatną. **Magnolina** usuwa **czerwoność nosa,** niszczy **wągry** t. j. czarne punkciki, które najwięcej osiadają w okolicy nosa. Cena tego znakomitego środka **1 zł. 50 ct.**

Orientalina czyli Pudr w płynie

nadaje twarzy prawdziwie naturalną, piękną i przyjemną białość, odświeża i konserwuje. Cena 1 zł.

PUDR KSIĄŻĘCY BIAŁY

jest prawdziwym unikatem w sztuce kosmetycznej, nie zawiera bowiem w swym składzie ani bizmutu ani ołowiu, ani też żadnych metalicznych pierwiastków szkodliwych zdrowiu, pomimo tego przyjemnie przylega do twarzy, nadaje śliczną, naturalną i bardzo przyjemną białość i delikatność.
Cena pudełka 1 złr.

PUDR KSIĄŻĘCY

cielisto-różowy dla blondynek i **cielisto-żółtawy** dla szatynek i brunetek po [illegible]0 cent 1 złr. 20 ct i 1 złr. 60 ct

KREM ORYENTALNY BIAŁY

cielisto-różowy dla blondynek i cielisto-żółtawy dla szatynek.

Kremy te czynią zadość wszelkim wymaganiom, nadają bowiem twarzy naturalną białość, delikatność i przejrzystość, są nieszkodliwe i dla oka niewidzialne. Twarz martwa, pokryta bruzdami, nierówno-szorstka, zostaje całkiem odświeżoną i odmłodzoną. — Cena 1 złr. 20 ct.

PILIPTON

włosom siwym i wypłowiałym po kilkukrotnem użyciu przywraca piękny, kolor. **Pilipton** nie farbuje, lecz tylko odmładza włosy, które pod wpływem tego znakomitego środka odzyskują pierwotną barwę. **Cena flakonu 1 zł. 50 ct.**

WALENTIN

najsilniejsze wypadanie włosów w przeciągu dwóch tygodni wstrzymuje, cebulki włosowe wzmacnia i do [illegible] i porostu włosów pobudza. Miejsca wyłysiałe nieprzedawnione pod działaniem tego środka pokrywają się pięknym włosem.
Cały flakon 3 zł. Pół flakonu 1 zł. 60 ct.

NIGRETINA

Po długiem doświadczeniu udało się mi wynaleźć wyborny środek do natychmiastowego farbowania włosów na trwały i piękny kolor czarny lub ciemny; jest on zupełnie nieszkodliwy i w zastosowaniu bardzo prosty. **Cena 1 zł.**

J. IHNATOWICZ

magister farm. i chemik sądowy.

Fabryka we Lwowie ulica Kopernika l. 3. Filia w Krakowie, Sukiennice l. 20.

(26 ? -?)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru „Schlögimühl".